

Petak, 5. septembar 2008.

Svedok Josip Čelić

Otvorena sednica

Optuženi su pristupili Sudu

Početak u 9.05 h.

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA ORIE: Dobro jutro svima. Gospodine sekretare, molim vas da najavite predmet.

sekretar: Dobro jutro, časni Sude. Ovo je *Predmet IT-06-90-T, Tužilac protiv Ante Gotovine i ostalih.*

SUDIJA ORIE: Hvala, gospodine sekretare. Može li svedok da se uvede u sudnicu? Gospođa Mahindaratne, ja juče nisam imao sve informacije kada sam rekao da morate da se pripremite za korišćenje manje vremena. U stvari, i dalje možete koristiti tih pola sata koje ste naveli unutar vaše procene, čak i više od toga. Iako vas ne ohrabrujem na to, vi bi i ako iskoristite 35 minuta ili čak 40 minuta i dalje bili unutar vaše vremenske procene.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Hvala, gospodine predsedavajući. Gospodine predsedavajući, dok čekamo svedoka, želela bih da obavestim Sud da je dokument koji je juče dostavljen P765 obeležen za identifikaciju, a nisam bila u situaciji da obavestim Sud o drugom dokaznom predmetu koji je povezan, a to je P605, i da on u stvari takođe se odnosi, u stvari dokument P765 obeležen za identifikaciju se odnosi na izjavu Zdravka Janića, a ona je P552 u paragrafu 57, P552.

SUDIJA ORIE: Moraćemo to da pogledamo, i ukoliko je...

ADVOKAT MIKULIČIĆ: I ja sam takođe juče izvršio neke provere i slažem se sa gospođom Mahindaratne, tako da nemam prigovor.

SUDIJA ORIE: Nema prigovora. Dakle, pod tim okolnostima, P765 se uvrštava u dokaze.

(svedok je pristupio Sudu)

SUDIJA ORIE: Dobro jutro, gospodine Čeliću. Gospodine Čeliću, želeo bih da vas podsetim da ste još uvek uvek pod svečanom izjavom koju ste dali na početku vašeg svedočenja. Gospođa Mahindaratne će sada nastaviti svoje ispitivanje.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Hvala, gospodine predsedavajući.

svedok: Josip Čelić

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽITELJKA MAHINDARATNE - NASTAVAK

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Čeliću, dobro jutro.

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Dobro jutro.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Vi ste juče svedočili da su vam na kraju operacije 26.-og komandiri jedinica rekla kako se ništa nije dogodilo. Moje je sada pitanje: tokom te operacije, pre nego što su komandiri jedinica došli do krajnjeg odredišta, da li su vas oni informisali da u naišli na otpor i da li su zatražili pomoć?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Nisu zatražili nikakvu pomoć, ali... juče sam rekao znači, da sam došao na završnu liniju di su i oni došli, i na završnoj liniji se ustanovilo da se dogodilo, i tad je... tad su rekli da se dogodilo. Znači, tijekom samog napredovanja, tijekom same akcije, tijekom samog napredovanja nisu zatražili ničiju pomoć.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Čeliću, bila bih vam zahvalna ako biste samo odgovarali na moje pitanje, jer nemamo dovoljno vremena, tako da samo odgovarajte na pitanje.

ADVOKAT KUZMANOVIĆ: Časni Sude, ne volim što prekidam, ali uz svo dužno poštovanje, ovo pitanje je bilo višeslojno. On je na oba pitanja odgovorio, a na jedno od tih pitanja je i juče odgovorio.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Nastaviću dalje gospodine predsedavajući, kako ne bismo trošili dalje vreme na to, jer ne postoji prigovor na...

SUDIJA ORIE: Ipak, odgovor mi nameće još jedno pitanje. Vi ste rekli da je na završnoj liniji ustanovljeno da se dogodilo ono što se dogodilo. Molim vas, da li možete da nam kažete šta ste vi ustanovili da se dogodilo?

SVEDOK ČELIĆ: Tijekom dolaska na završnu liniju, bilo je vidljivo da... da gore kuće. Znači, na samom dolasku na završnu liniju... u kontaktu sam bio sa zapovjednikom Janićem koji je takođe rekao ovaj... da će doći na... na završnu liniju, i u tom trenutku je, ja vjerujem, on izvjestio gospodina Markača i... i gospodina Sačića, koga – ne znam, zajedno s njima je došao tamo. Dolaskom na završnu liniju ja sam vidio da kuće gore. Znači, očito je bilo da je bilo kontakta, po tome se moglo vidit, čuli su se pucnjevi iz puške, i na samoj završnoj liniji na tom putu smo ustanovili da je došlo do... do... vatrenog kontakta, da je došlo do sukoba, i tu smo zapravo raspravljali o tome da li se dogodilo i što se dogodilo. Nakon toga, ovaj... razgovora... zapovjednik Janić ponovo je razgovarao sa mnom, ponovo je razgovarao sa vođama grupa, ponovo smo razgovarali sa djelatnicima i ustanovili smo da je bilo kontakta i da je bilo sukoba, da je bilo pucnjave, što se i čulo. Znači, u trenutku kad sam ja dolazio na završnu liniju, ja sam vidio da je bilo... ovaj, vatre, da je bilo dima, da je bilo kontakta.

SUDIJA ORIE: Sada, u vašem ranijem odgovoru, vi ste rekli... rekli ste: *Dolaskom na završnu liniju ja sam vidio da kuće gore. Znači, očito je bilo da je bilo kontakta, po tome se moglo vidit.* Dakle, da li za vas kuće u plamenu znače da je tu došlo do kontakta, vatrenog kontakta?

SVEDOK ĆELIĆ: Napomenio sam ne samo to. Znači... čule su se i pucnjave. To je očito da je bilo kontakta.

SUDIJA ORIE: Da. Da li ste u to vreme imali ikakvog razloga da pretpostavite da kuće koje gore su rezultat vatrenog kontakta, ili ste razmotrili takođe i neku drugu mogućnost?

SVEDOK ĆELIĆ: Pa, s obzirom da je jedinica profesionalna, nisam u tom trenutku mogao imati bilo koje druge razloge da kuće gore, osim da je došlo do sukoba. Razlog više tome je, što sam već napomenio u prijašnjim ispitivanjima da smo posebno naglasili znači na početnoj liniji svim djelatnicima kako se treba ponašati, kako... kako treba postupati na samom terenu i... i skrenuli pažnju na ono što se smije, što se ne smije, kako... kako zapravo izvršiti zadaću. Naravno da se tu naglasilo na... na odnos prema civilima, prema imovini, prema svemu. Znači, iz tog razloga nije... nisam apsolutno imao nikakvog... drugog razloga za misli da nije došlo do kontakta, nego da je došlo do nečeg... nečeg drugog. Znači, isključivo do kontakta.

SUDIJA ORIE: Gospođo Mahindaratne, izvolite nastavite..

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Hvala, gospodine predsjedavajući.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Ćeliću, da li je na kraju operacije bilo nekog oružja koje su ostavile odmetničke snage ili koje je zaplenjeno od strane vaše jedinice? da li ste ih videli da su doneli ikakvo oružje?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Pa ovako: trudiću... trudiću se... ovaj, sjetit se svega, ali... što se tiče naoružanja, tamo se... spominje automatsko naoružanje, obzirom da su... JNA, obzirom da su naši djelatnici takođe dužili to naoružanje, ja vam sad ne mogu sa sigurnošću reći da li je neko naglasio da je to ta puška ili to nije ta puška, ali... sam događaj se... zbio vrlo brzo. Znači, nakon dolaska na moju završnu liniju, nakon toga, vrlo brzo je došao gospodin Janić, nakon toga smo odmah imali sastanak, tako da zapravo ne mogu sa sigurnošću reći da li je bilo tog oružja ili ne. Ali, djelatnici su nosili isto takvo naoružanje, tako da ne mogu... ne mogu vam reć da sam vidio da je neko ovaj, rekao: "Evo, ovo je ta puška." Bilo je zolja, bilo je... bilo je različitog naoružanja. Ne mogu sa sigurnošću to reći.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Uopšteno, kada se tokom neke operacije zapleni oružje, oružje koje je pripadalo neprijateljskim snagama, postoji u tom slučaju formalna procedura o unošenju takve informacije, zar ne – zapis da je određen broj naoružanja zaplenjen od tih i tih. Dakle, po vašem saznanju, i molim vas... ne nagađajte, već po vašem znanju, da li znate da je tog dana, 26-og zabeleženo koje je sve naoružanje bilo zaplenjeno tokom te operacije?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Ja bi molio ako imate moju izjavu, zapravo izvješće koje sam pisao toga dana, jer tamo točno piše koje je to oružje. Koliko se ja sjećam, bilo je...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Čeliću, ja vas ne pitam za vaš izvještaj. Ja vas pitam da li znate, ukoliko je zaista tokom te operacije zaplenjeno oružje, da li je zabeleženo po proceduri o tome gde je naoružanje doneto, da li je napravljen izvještaj? Vi ste tokom vašeg svedočenja rekli da je oružje zaplenjeno, i da je to verovatno negde zabeleženo. Dakle, tog dana, 26.-og, da li znate da je zabeleženo negde da je naoružanje bilo zaplenjeno?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: To sam upravo sad htio reći u nastavku. Koliko se ja sjećam u tom mom izvješću... točno piše, znači, po sjećanju bi rekao da se radi... o zolji, o... o... većem broju različitog kalibra, znači puščane municije, da se radi o automatskom oružju, da li jednom, da li dva, nem mogu se točno sjetiti, ali to je zabilježeno znači u mom izvješću, i ... ovaj, to mora negdje pisati. Zabilježeno je sigurno. Što se dogodilo sa naoružanjem, da li je naoružanje u, u, u, u... u centralnom skladištu Specijalne policije završilo, da li je završilo u jedinici, to vam sad ne mogu točno reći, ali da li je zabilježeno – zabilježeno je sigurno. I to vam piše u tom mom izvješću od 26-og točno što, ali evo po sjećanju sam rekao što bi to moglo bit'.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: U redu. Ubrzo ću prikazati taj izvještaj, gospodine Čeliću, ali pre toga samo još jedno pitanje: 26-og, da li ste vi otišli u selo Ramljane kako biste videli šta se dogodilo?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Ovako, po sjećanju bi se mogao... mogao bi reći sledeće: nakon... došao sam na polaznu crtu. Znači, prilikom akcije Ramljane, bio sam na polaznoj crti di su bile kuće, znači – početak samog sela; nakon toga sam otišao na završnu točku. Kroz selo nisam prošao, s obzirom da smo tad imali taj sastanak, o čemu sam vam govorio. Nakon toga, mislim da... smo otišli svi zajedno u Gračac, i mislim da sam nakon toga imao onaj sastanak u Stožeru, tako da se nisam vraćao u Ramljane. Znači, u,u... na samom mjestu događaja nisam bio. Na početku i na kraju sela da, ali na samom mjestu di je bio kontakt, nisam bio.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Da li ste otišli u bilo kom trenutku u to selo, nakon što su kuće zapaljene... da li ste videli kuće kako gore? Ja vas to pitam. Ne pre toga, već bilo kada nakon što su kuće bile zapaljene – da li ste vi otišli tamo, bilo da je to 26-og ili kasnije?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Ne, nisam otišao u selo ni tada ni nakon toga. Po sjećanju, zapravo po izvješću od vođa grupa, po njihovom iskazu, mislim da su čak oni rekli da... da su prilikom same akcije, prolaskom kroz to selo, da su neke kuće već bile zapaljene – znači da su prije našeg dolaska kuće neke već bile zapaljene. To je njihov iskaz koji su rekli meni, ali ja u samom selu nisam bio.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Da li vi znate, da li je gospodin Markač ili bilo koji drugi viši oficir Specijalne policije otišao tamo da vidi šta se dogodilo? Da li znate da li su tamo bili: gospodin Markač, gospodin Sačić, gospodin Turkalj, gospodin Janić?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Gospodin Turkalj tada nije ni bio u... dolje, toga dana. Gospodin Markač, gospodin Sačić i gospodin Janić su bili na komunikaciji na kraju, znači

na kraju naše zadaće, na kraju toga sela, ali točno tu poziciju ovaj, bi vam mogao pokazati na karti ili da pitate samog gospodina Markača. Taj sastanak je trajao možda pola sata, možda manje, ne znam. Gdje su oni nakon toga otišli, ja vam stvarno ne bih znao reć. Možda bi mogao pretpostaviti da... s obzirom da je od strane načelnika Janića bilo dosta upita vezano za taj događaj, ja bi pretpo...pretpostavio da je on mogao otići, ovaj, na samo mjesto događaja, ali ne bi vam mogao tvrditi 100 posto. Ja nisam, i ne znam da li je neko otišao, ali evo, to je moja pretpostavka.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Koliko vi znate, da li je sprovedena bilo kakva istraga na tom mestu kako bi se potvrdilo da li je ta verzija... činjenica da je postojao otpor?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Pa evo, ponoviću. Nakon onog našeg razgovora na cesti... nakon toga... načelnik Janić je razgovarao sa mnom, razgovarao je sa vođama grupa, razgovarali smo sa djelatnicima...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Ćeliću, ne pitam vas o razgovoru, već vas pitam da li je na tom mestu obavljena istraga kako bi se proverila istinitost te verzije događaja. Drugim rečima, da li je bilo dokaza o borbenim aktivnostima. Ja ne govorim o tome šta je ko kome rekao. Moje je pitanje: Da li je bilo istrage na samom mestu događaja?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Evo, po... pa, to vam se trudim objasniti. Znači, ja jedino mogu pretpostaviti, s obzirom da je načelnik Janić išao u detaljan razgovor sa mnom, sa vođama grupa, sa svima, da utvrdi što je bilo, kako je bilo, da li je bilo... točno, konkretan događaj – moguće da je on išao, on osobno da je išao tamo provjeriti. Možda je išao sa nekim od vođa grupa, ja to ne znam. Ja sam... ja pretpostavljam da po vremenu, da sam ja tada išao u Gračac. Da li je neko drugi radio istragu, da li je temeljna policija, da li je krim-policija, ja vam stvarno o tome ne mogu reć, jer na samom mjestu događaja nisam bio, ali mogu pretpostaviti, s obzirom da je... Janić dosta o tome razgovarao sa mnom i sa svima, možda je on išao utvrditi sve točno što se dogodilo, jer ja sam tada morao ići za Gračac.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine sekretare, možete li da prikazete dokument broj 1855. Izvinite.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Ćeliću, dok čekamo taj dokument da se prikaže, da li vas je bilo koji vođa grupa informisao o tome kako su se tačno te kuće zapalile? Znam da ste vi govorili o borbenim aktivnostima, ali je moje pitanje: Da li vas je iko obavestio o uzroku vatre, šta je dovelo do toga da kuće gore?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Koliko se sjećam... da sam tad jedinicu, s obzirom na... na... na teren podijelio na dvije grupe. Znači, nisu bile četiri grupe, nego dvije grupe, i jedan od vođa grupa mi je rekao da je... da je pucano iz protuo... protuoklopnog naoružanja. Pretpostavljam da je... da je od toga, ovaj, došlo do zapaljenja kuća.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Dakle, on je rekao da je pucano iz protivoklopnog naoružanja i da su verovatno zbog toga kuće gorele. Da li je to bio zaključak ili pretpostavka, jer ste vi rekli "pretpostavljam"?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Što se tiče kontakta, znači, na njih je otvorena vatra, oni su uzvratili na tu vatru iz protuoklopa i... ja pretpostavljam da nije bilo – od pušcanog metka se teško može zapaliti objekat, opet ovisi da li se radi o nekom specijalnom zrnu ili ne, ali ovom što smo mi koristili – apsolutno ne, jer smo koristili najnormalnija zrna. Znači, postoji mogućnost jedino da je došlo do zapaljenja od korištenja protuoklopnog projektila. Ja ne vidim drugi način.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: I onda...

SUDIJA ORIE: Gospodine Čeliću, molim vas da ne polemishete već da nam radije kažete šta vam je rečeno, šta ste obišli, jer ono što nam vi sada kažete je da mecima se nisu mogle zapaliti kuće, tako da je to moralo biti protivoklopnim naoružanjem, a to se zasniva na sugestiji da je korišćeno oružje prilikom paljenja kuća, a što nije utvrđeno, a i koliko sam ja shvatio, vi ih niste videli. Ali ukoliko grešim, molim vas, recite mi. Gospođu Mahindaratne, izvolite nastavite.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Hvala, gospodine predsedavajući.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Čeliću, verujem da ovaj dokument koji je na ekranu niste videli, i ako možete da pogledate paragraf 1b gde se spominje da su posmatrači ECMM videli oblak dima kako se dizao, čini se, sa područja Ramljana, i tu su navedena određena područja. Tu se radi o području na kojem su Snage Specijalne policije sprovele operaciju 26-og, zar ne? Vidimo da se područje Kaldrema spominje i u izveštaju gospodina Markača. Ne morate gledati ceo izveštaj. Samo tražim od vas da pogledate taj paragraf b. klimate glavom. Možete li da odgovorite? Možete li to da potvrdite?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Evo čitam, vidim.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Moje je pitanje: područje koje se ovde nalazi je područje gde su jedinice Specijalne policije izvodile svoje operacije 26-og. Da li je to tačno?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Je.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Uopšteno, kad bi snage Specijalne policije sprovele operacije čišćenja, da li su i druge snage, poput Hrvatske vojske ili civilne policije bile prisutne na tom području, na području gde se sprovodila operacija?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Ja mogu samo pričati o svojoj jedinici. Znači, ne mogu pričati o... o bilo kakvom odnosu sa vojskom, ali mogu reći sljedeće: znači, i u akciji prije 25-og i u akciji 26-og nismo imali nikakvog kontakta sa vojskom. Same zadaće smo izvršavali samostalno. Nikad nismo radili zajedno sa vojskom ovaj, te zadaće, koliko se... koliko vam ja mogu reći.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsedavajući, molim vas da se ovaj dokument uvrsti u dokazne predmete?

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Da, časni Sude, uložiću prigovor na ovo, jer je jedino što je od strane ovog svedoka potvrđeno za ovaj dokument je to da je područje o kojem govori dokument verovatno i područje gde je operacija čišćenja u Ramljanima sprovedena. Ali u istom tom

dokumentu, u paragrafu 1b se kaže da se veliki oblak dima izgleda diže iz Ramljana. Tako da ja ne vidim šta... koji je stepen verovatnoće ovaj dokument nosi sa sobom. Tako da ulažem prigovor.

SUDIJA ORIE: Verovatnoća je očigledno stvar težine, zar ne, gospodine Mikuličiću?

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Da, verujem da je tako.

SUDIJA ORIE: Da li sam ja dobro razumeo da se vaš prigovor uglavnom odnosi na...

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Na obe strane, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Prihvatljivost. Pa, koji je tačno tu argument?

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Argument za prihvatljivost je taj da je ovaj dokument svedok danas prvi put video. On nije sačinio ovaj dokument i njemu nisu poznate okolnosti pod kojima je ovaj dokument nastao.

SUDIJA ORIE: Da. Vi znate da imamo dve kategorije dokumenata, tako da vam se sad obraćam. To su dokumenti koji se uvode preko svedoka i dokumenti koji se direktno uvode u spis. Da li biste vi, pre svega, gospođu Mahindaratne, svedok nije puno toga mogao da kaže o ovom dokumentu. Da li je vaša namera... ili da li vi smatrate da ovaj dokument treba uvesti u spis preko ovog svedoka ili biste razmotrili da ga ponudite na usvajanje na drugi način?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Ne, gospodine predsedavajući. Može biti uveden i na drugi način. Mi ćemo ovde imati svedoka iz ECMM, ali ja sam samo želela da ovaj svedok to potvrdi, i to je jedini razlog zbog čega sam ovaj dokument danas pokazala i ja želim da to bude usvojeno sve zajedno.

SUDIJA ORIE: Da. Vi kažete da je u pitanju tajming, jer je svedok govorio o događajima koji bi u najmanju ruku na osnovu ovog dokumenta mogli obuhvatiti i događaj otprilike u isto vreme i na istom mestu kao i oni događaji kada su oni koji su sastavili ovaj dokument primetili neke stvari?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Tako je, gospodine predsedavajući.

SUDIJA ORIE: Gospodine Mikuličiću, ako bi se ovo ponudilo na usvajanje u ovom kontekstu, onda bi on bio direktno uvršten u spis, a ne zato što svedok o tome može dosta toga da nam kaže, iako je ovaj svedok govorio o događajima koji bi barem od strane Tužilaštva moglo biti dovedeno u vezu sa događajima o kojima je svedok govorio. Da li biste vi uložili prigovor i ako bi ovaj dokument bio direktno uvršten u spis? Ukoliko bi to bio slučaj, na kojoj osnovi bi to bilo?

ADVOKAT MIKULIČIĆ: U tom bih slučaju, časni Sude, ja bih povukao prigovor.

SUDIJA ORIE: Da. Onda, gospodine sekretare, koji bi broj bio ovaj dokument?

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet Tužilaštva broj P766.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Tužilaštva broj P766 se usvaja u spis. Izvolite, nastavite.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Hvala, gospodine predsjedavajući. Gospodine sekretare, možete li da prikažete dokument broj 3D00-221?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Čeliću, da li vam je poznato da su vođe grupa podneli pisane izveštaje o ovom incidentu?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Je, poznato mi je. Bili su to dužni napraviti, jer je bilo očito da je došlo do kontakta.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: A ko im je naredio da predaju pismene izveštaje?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Neposredno, na završnoj liniji znači, po zahtjevu zapovjednika Janića, on je tražio od mene, ja sam naravno tražio od njih, i svi smo bili dužni napisati izvješće – to je bila regularna procedura tada.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: A da li znate kada su ti izveštaji bili dostavljeni?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Ne znam kad su predana, ali tražena su neposredno nakon događaja. Znači, neposredno nakon izvršenja akcije su tražena, pretpostavljam da su predana istog dana. Ne pretpo... Evo, mogu sa sigurnošću reć da je to bilo istog dana.

(Tužilaštvo se savetuje)

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsjedavajući, mi smo dostavili revidirani prevod ovog dokumenta. Gospodine sekretare, ako možete da pokažete engleski prevod, kako bih se uverila da li je to prethodni prevod. Na vrhu se nalazi ERN broj ... na vrhu dokumenta. Ovo je ipak i dalje nacrt prevoda. Mi imamo ispravljeni prevod, jer nacrt prevoda nije sasvim precizan. I zbog toga ja želim da...

SUDIJA ORIE: Šta mi vidimo sada na ekranu, nacrt prevoda ili konačnu verziju?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsjedavajući, mi vidimo nacrt prevoda, ali ako možemo da proverimo da li je konačna verzija učitana u sistem elektronske sudnice...

SUDIJA ORIE: Da.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Mogu da dam ERN broj, ukoliko bi to pomoglo, gospodine sekretare. A to bi bio ERN broj 06377796, do broja 7797. Gospodine predsjedavajući, mi ćemo nastaviti sa ovim nacrtom prevoda, dok ne utvrdimo zbog čega konačna verzija prevoda ne može da se prikaže u sudnici.

SUDIJA ORIE: Da. Gospođo Mahindaratne, nacrt prevoda izgleda sasvim drugačije od konačnog prevoda, zar ne?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsedavajući, to i jeste razlog da... jer to su prevodi koje je Odbrana dostavila. to su dokumenti koje smo dobili od Odbrane, i mi revidiranu verziju prevoda dobijamo zavisno od vremena, a ja sam prošle noći videla u elektronskoj sudnici uneti revidirani prevod, i zbog toga ne razumem zašto to danas ne možemo da prikazemo u sudnici.

SUDIJA ORIE: Da. Ne znam ko je to učitavao. Da li je to Odbrana Markača, rekao bih to na osnovu broja 3D?

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Da, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Da. Ono što ja vidim, originalni dokument ima dve stranice rukom pisane sa imenom onog ko je pisao na kraju dokumenta, dok se u prevodu ništa ne kaže o... nema imena na kraju. Prema tome, od... to nije samo stvar prevoda, već je u pitanju i kompletnost onoga što nam ovaj dokument donosi. Gospodine Mikuličiću?

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Da, časni Sude. Dokumente je Odbrana odlučila da koristi, ali Odbrana ga nije koristila do sad na Sudu, i mi smo zatražili službeni prevod tog dokumenta, ali ga do sada nismo dobili. I mi zbog toga nismo ni koristili ovaj dokument.

SUDIJA ORIE: Gospodine Mišetiću?

ADVOKAT MIŠETIĆ: Da, časni Sude, želeo bih da kažem da je to stalan prigovor na ovakvu praksu Tužilaštva u budućnosti. Svrha zbog čega je Odbrana obelodanila Tužilaštvu ovaj dokument je bila da se Tužilaštvo ne bi iznenadilo ukoliko mi taj dokument budemo koristili tokom unakrsnog ispitivanja, kako bi onda oni mogli to da ispitaju. Verujem da neka dokumenta Odbrana nije koristila u unakrsnom ispitivanju, a da ih je onda Tužilaštvo otkrilo u ... u predmetu, a to je kršenje Pravila 21 – da ljudi sami sebe ne optužuju i to je njihovo pravo da se sami ne optužuju. Tužilaštvo ne može preko branjenika dobiti dokumente koji su im dostavljeni samo kako bi sprečila šteta Tužilaštvu, a da oni se nakon toga posluže tim dokumentima u predmetu tokom glavnog ispitivanja, u trenutku kada je Odbrana odlučila da ne koristi taj dokument, i ja bih sugerisao časnom Sudu da ukoliko se nastavi sa ovom praksom od strane Tužilaštva, onda bih ja zatražio da mi ponovo razmotrimo način na koji Odbrana obelodanjuje dokumenta Tužilaštvu pre unakrsnog ispitivanja, jer smatram da se ovde radi o kršenju Pravila 21. Hvala, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Da. To je veoma sporno pitanje, gospodine Mišetiću, i vi ste toga sigurno svesni. Reč je o tome do koje mere se nešto može zabraniti... što je u sukobu sa pravom da sami sebe ne optužite. To je...

ADVOKAT MIŠETIĆ: slažem se, časni Sude, ali bih želeo...

SUDIJA ORIE: To je osnovno pitanje. Mislim da možemo oko toga da se složimo?

ADVOKAT MIŠETIĆ: Ima...

SUDIJA ORIE: Na koji način to da rešimo, gde linija treba da bude podvučena je stvar koju bi trebalo razmotriti. Dakle, ja razumem vaš prigovor u odnosu na tu praksu. Gospođo Mahindaratne, u ovome se nalazi jedno osnovno pitanje. Da li je... vaš zaključak da to krši prava optuženih pravi zaključak ili to nije, i dalje ostaje da se razmotri. Svakako da bi Pretresno veće želelo da se same strane o tome dogovore, a ukoliko ne, naravno da će na kraju Pretresno veće doneti odluku, o ovom važnom pitanju, ukoliko ga strane budu ponovo pokrenule. Mislim da je u ovom trenutku to dovoljno. U ovom trenutku, mi se bavimo dokumentom koji nije u potpunosti preveden.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsedavajući, mogu li samo da... ovo su dokumenti koje Tužilaštvo godinama traži. Mi smo pokušavali da dođemo do tih dokumenata, i ja samo želim to da nađem.

SUDIJA ORIE: Od koga?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Od hrvatske Vlade. Mi smo im poslali zahtev za pomoć (RFA) ali mi te dokumente nismo dobili.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Ja bih dodao, časni Sude, da je Sud primio podnesak vezano za sporne dokumente, i ja bih sada pitao gospođu Mahindaratne da nam onda kaže u sudnici koji od tih zahteva za pomoć koji su predmet podneska kada je reč o Republici Hrvatskoj na koji se ovaj dokument odnosi, ukoliko ga ona traži već godinama?

SUDIJA ORIE: Gospođo Mahindaratne?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsedavajući, u ovom trenutku ne mogu tačno da kažem koji je to od tih zahteva za pomoć, ali ću to svakako učiniti u određenom trenutku.

SUDIJA ORIE: Da li će to odgovarajuće vreme biti uskoro, gospođo Mahindaratne?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Da, gospodine predsedavajući.

SUDIJA ORIE: Da. Onda ćemo to vrlo brzo čuti od vas. Da?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsedavajući, sada na ekranu imamo konačnu verziju prevoda.

SUDIJA ORIE: Imamo... u redu. Molim vas nastavite.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Hvala, gospodine predsedavajući.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Ćeliću, govorili ste o... govorili ste o vašem izveštaju vezano za ovaj incident. Da li je ovo vaš izveštaj koji ste predali vezano za ovu operaciju?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Točno.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: A ko vam je dao ove pojedinosti koje nalazimo u izveštaju?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Vođe grupe koje su vodile jedinicu.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Sve četiri vođe grupa ili jedan posebno?

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Moram da uložim prigovor na ovo pitanje, jer je svedok već izjavio da je bilo dve vođe grupa, a ne četiri, tako da se radi o sugestiji.

SUDIJA ORIE: Ali to ne znači da pitanje nije prihvatljivo, gospodine Mikuličiću, jer ukoliko ne možemo da postavimo ijedno pitanje kako bismo proverili pouzdanost dokumenta, onda svakako...

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Časni Sude, potpuno se slažem s vama, ali to ovde nije slučaj. Radi se o sugestivnom pitanju.

SUDIJA ORIE: Žalite se na sugestivno pitanje, a ne na njegovu kontradikciju? Gospođo Mahindaratne, samo da ponovo pročitam vaše pitanje. Da, svakako je bilo... to je sugestivno pitanje, jer sugeriše da je bilo četiri grupe i četiri vođe grupa, gospođo Mahindaratne...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Preformulisaću pitanje, gospodine predsedavajući.

SUDIJA ORIE:... što je potrebno da se utvrdi. Izvolite nastavite.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Ćeliću, ko su bili vođe grupa koji su vam predali izveštaje na osnovu kojih ste vi sastavili vaš izveštaj? Možete li da kažete njihova imena?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Pa, ja mislim da su to bila sva četvorica vođa grupa. Ja pretpostavljam da su bila sva četvorica.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Vi ste do sad u vašem svedočenju rekli, čak i juče u sudnici gospodine Ćeliću, da je jedinica gospodina Drlje prošla kroz selo Ramljane dok su kuće bile u plamenu, ali sudeći po ovom izveštaju, kroz selo nije prošla jedinica gospodina Drlje već jedinica gospodina... ja mislim da ste naveli neko drugo područje za gospodina Drlju, i vi tu kažete da je prvu grupu vodio instruktor Franjo Drljo i Balunović, koji su pokrivali pravac od Kaldrme do Dobrića, i izvinjavam se što ne mogu da izgovorim druga područja, a tu su bile grupe gospodina Krajine i gospodina Simića su išle preko Ramljana. Da li vi sada možete da

nam objasnite ovo neslaganje vašeg svedočenja, onog što ste rekli u intervjuima, ovde na Sudu, i onog što se nalazi u vašem izveštaju?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Pa ja sam rekao, znači na završnoj liniji, ja sam tačno rekao ko je imao koji pravac. Ja kad izdam vođama grupa zapovjed... na samoj početnoj poziciji, da'm im i pravac. Znači, oni su se dužni pridržavati toga pravca. Na završnoj liniji... sam vođa grupe Drljo je rekao da je prošao sa svojom grupom na poziciji tamo značdi je došlo do kontakta. Znači, njegova grupa i Balunovićeva grupa. Ja mogu samo reći ono što oni kažu. Nakon završne linije, ono što sam pokušavao reći i... što me gospodin sudac pitao, ne mogu reći nešto što nisam vidio, mogu samo reći ono što sam vidio ili ono što su mi oni prenijeli. Znači, za mene je u tom trenutku istina ono što mi oni govore. Ako je vođa grupe Franjo Drljo rekao da je prošao na... prošao tom pozicijom, onda ja vjerujem da je to tako. Znači, kako je on napisao u svom izvješću kojim pravcem je on išao, ja tako to i napišem. Ja ne mogu znati u trenutku kad je on na terenu gdje je on tačno pošao. Znači, temeljem njegovog iskaza i iskaza svakog vođe grupe, ja znam gdje su oni prošli.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: U redu. Gospodine Ćeliću, ja pokušavam da shvatim ono što govorite, jer vi kažete da je grupa gospodina Drlje prošla kroz Ramljane, dok vaš izveštaj kaže drugačije, što ste vi sad objasnili, vi ste sledili grupu... ono što su vam vođe grupa prenele. Dakle, da li vi kažete da ste nakon dostavljanja vašeg izveštaja naišli na suprotnu informaciju od one koju ste napisali u izveštaju? Da li nam vi to kažete?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Ne. Na ispitivanju se... Znači, bilo je, kol'ko se ja sjećam, bilo je pitanje, znači, radilo se o poziciji gdje su kuće gorile. Da li je, da li je to mjesto Ramljane, da li to... ovaj zaseok Ćosić, da li je to jedan drugi zaseok, ja vam sad tačno ne znam reći, ali ja sam se skoncentrirao znači na samo mjesto gdje su kuće gorile. I... vođa grupe...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Ćeliću, molim vas da ne trošimo vreme. Ja sam vas pitala: Već ste svedočili ovde na Sudu da je selo u kojem su kuće gorele bilo Ramljane. Sada, u vašem... u vezi razgovora koji ste obavili sa predstavnicima Tužilaštva, a što se nalazi u dokazima, vi ste jasno rekli da ste gospodinu Markaču identifikovali da je jedinica koja je prošla kroz Ramljane bila ona pod gospodinom Drljom, nakon čega se gospodin Markač raspravljao sa gospodinom Drljom. Sada, u vašem izveštaju se navodi suprotno, i vi objašnjavate da je to zbog toga što ste vi te informacije dobili od vođa grupa i da ste vi samo izvestili o onom što su vam oni rekli. A ja vas sad pitam da objasnite tu razliku. Da li vi kažete da nakon što ste predali izveštaj da ste saznali da je u stvari gospodin Drljo išao u Ramljane? Da li vi kažete da taj izveštaj sadrži netačne podatke? Da li vi to kažete? Ja pokušavam da shvatim ono što nam govorite?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Ja vam to mogu odgovoriti na sljedeći način: radi se o širokoj liniji, radi se o zaseocima. Pitanje je bilo znači prema meni tada od gospodina Markača znači sa pozicije gdje kuće gore. Ja sam tada mogao reći samo koje sam pravce izdao vođama grupa, a oni su jedino mogli reći gdje su prošli. Znači, ja sam na osnovu njihovog iskaza... sad, ako su kuće gorile u Ramljanima, onda je to u Ramljanima; ako je... ako je to u ovom mjestu gdje je navedeno u izvješću, onda je to na tom mjestu. Ja vam sad ne mogu sa sigurnošću reći da li su to Ramljani, da li je to – to mjesto, ali ja sam slijedio

iskaz vođe grupa. Znači, ako je... Da li je vođa grupe u tom trenutku znao da su to baš Ramljani, da li je to neko drugo selo, ja vam sad ne bi znao reć, ali vam pokušavam reć da ja mogu napisati i navesti ono što mi se kaže. Znači, ako... ako je po izvješću meni predloženo da su te izgorile kuće u zaseoku Ramljani, onda ja tako pišem. Ako je u tom nekom drugom, onda ja tako pišem. Da li je Franjo Drljo baš prošao kroz Ramljane ili baš kroz ovo selo gdje je to prošlo, ja to stvarno ne znam. Ali ja napišem onako kako mi oni podnesu izvješće. On... možda je, možda je... znači kod prvog pitanja – da kuće gore u Ramljanima, možda su to stvarno bili Ramljani, možda je to bio jedan zaseok do, ja vam to stvarno ne mogu znat reć. Ali ja pišem isključivo izvješće na temelju iskaza vođa grupa. Postoji mogućnost da dođe do greške u, u, u... u podacima.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsjedavajući, molim vas da se ovaj dokument uvrsti u spis?

SUDIJA ORIE: Ne ćujem prigovore za usvajanje ovog dokumenta. Gospodine sekretare?

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet Tužilaštva broj P767.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Tužilaštva broj P767 se usvaja u spis. Izvolite, nastavite.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine sekretare, možete li da prikazete dokument pod brojem 3D00-223? Mislim da je to oznaka Odbrane po Pravilu 65 ter, a dokument ima ID 06377798, ET.

ADVOKAT KUZMANOVIĆ: Časni Sude, izvinjavam se što prekidam.

SUDIJA ORIE: Gospodine Kuzmanoviću?

ADVOKAT KUZMANOVIĆ: Samo kako bi bila jasna terminologija. Mi nemamo listu po Pravilu 65 ter, i to nije 65 ter broj. To je 3D dokument koji je nastao u svrhu unakrsnog ispitivanja.

SUDIJA ORIE: Od broja, gospođo Mahindaratne?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Da, gospodine predsjedavajući.

SUDIJA ORIE: Shvatio sam da vi govorite o dokumentu koji je učitala Odbrana Markača u sistem elektronske sudnice a ne u vašoj listi po Pravilu 65 ter?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Tako je, gospodine predsjedavajući, ali su mi date jasne instrukcije da navedem različiz broj po pravilu 65 ter, tako da...

SUDIJA ORIE: Da.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: A zatim i ID dokumenta. I zbog toga sam i navela ter.

SUDIJA ORIE: Mislim da je jasno da se tu radi o dokumentu koji je unela Odbrana. Izvolite nastavite.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Čeliću, nemamo mnogo vremena, i zbog toga bih vas pitala da li ste videli ovaj dokument?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Da. To je izvješće vođe grupe Franje Drlje.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: A da li ste ovaj izveštaj videli pre današnjeg dana?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: A kada je to bilo?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Neposredno nakon akcije taj dan.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsedavajući, molim vas da se ovaj dokument uvrsti u spis?

SUDIJA ORIE: Pošto nema prigovora za usvajanje ovog dokumenta, gospodine sekretare, to će biti broj?

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet Tužilaštva broj P768.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Tužilaštva broj P767 se usvaja u spis.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine sekretare, možete li da prikazete dokument Odbrane 3D00-225? A dokument ima ID 06377799.

ADVOKAT KUZMANOVIĆ: Časni Sude, izvinjavam se što ponovo prekidam.

SUDIJA ORIE: Da?

ADVOKAT KUZMANOVIĆ: Samo na liniji onog što je gospodin Mišetić rekao, ja bih želeo da naglasim trajni prigovor na korišćenje dokumenata Odbrane koje smo naveli radi unakrsnog ispitivanja a koji se koriste kao dokumenti Tužilaštva – na liniji argumenta gospodina Mišetića.

SUDIJA ORIE: Da, shvatam poentu. Opet ponavljam da se radi o bazičnom problemu. Ne znam da li je o tome već bilo pitanja. Sećam se iz drugih sudskih predmeta kada su partije imale probleme oko ovog pitanja da... uputstvo je bilo da je Odbrana bila obavezna da do kraja glavnog ispitivanja dostavi Tužilaštvu listu dokaznih predmeta koje je nameravala da koristi tokom unakrsnog ispitivanja, kako bi na taj način pružila priliku Tužilaštvu da se orijentiše i pripremi za dodatno ispitivanje svedoka. Moraću dodatno da se pozabavim tehničkim aspektom učitavanja i obelodanjivanja, stavljanja dokumenta stranama na raspolaganje. Na primer, Pretresno veće nema pristup učitanim dokumentima sve do trenutka dok se pristup ne omogući Pretresnom

veću. Moraću dodatno da se pozabavim tim tehničkim aspektom, gospodine Mišetiću i gospodine Kuzmanoviću.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Da, časni Sude, ako mogu. Ovo pitanje se prvi put pojavilo u ovom predmetu sa gospodinom Gojanovićem. Gospođa Mahindaratne je široko koristila u dodatnom ispitivanju dokumente koje sam ja učitao ali ne i koristio, a gospodin Tieger i ja smo nakon toga imali razgovor na ovu temu, ali nismo postigli konkretan dogovor. Međutim, rekao sam gospodinu Tiegeru i reći ću Sudu da sam rešio taj problem na način da dostavljam znatno manje obelodanjenih dokumenata Tužilaštvu. Iz perspektive Odbrane, u svetlu zabrinutosti na osnovu Pravila 21 koje imamo, i ja to ponovo stavljam na odluku Sudu, ali ako postoji tenzija između toga da dokument koji mi nećemo koristiti bude kasnije obelodanjen od strane Tužilaštva i naše početne želje da jednostavno damo dokumente Tužilaštvu čak iako ih mi nećemo koristiti, mi smo odlučili da budemo znatno umereniji u obelodanjivanju dokumenata Tužilaštvu, kako bismo obelodanili samo one dokumente za koje znamo da ćemo ih koristiti tokom unakrsnog ispitivanja. To je jedan način na koji se može ovo pitanje rešiti. Želeo sam ovo da kažem u zapisnik za slučaj da se pokaže da smo dokument objavili kasnije, i da je to upravo iz ovog razloga što želimo da izbegnemo obelodanjivanje dokumenata koje Tužilaštvo sada koristi u svom predmetu tokom glavnog ispitivanja, a mi smo samo pokušavali da budemo od pomoći u dostavljanju najvećeg mogućeg broja obelodanjenih dokumenata. Sada ćemo mi to saseći i biti bveoma konzervativni po tom pitanju.

SUDIJA ORIE: Gospodine Kuzmanoviću?

ADVOKAT KUZMANOVIĆ: Hvala, časni Sude. Postoji tu još jedan problem. Vi znate da mi dobijemo putem *e-maila* obaveštenje koji će dokumenti biti korišćeni kao dokazni predmeti. Tužilaštvo može sada da me ispravi ukoliko grešim, ali mi nismo dobili informaciju da će ovi 3D dokumenti biti korišćeni tokom unakrsnog ispitivanja ili tokom glavnog ispitivanja, a vi mi recite ukoliko grešim, ali se ja ne sećam da sam to video.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Mi imamo jedan. Nalazi se na listi. U stvari, vidim sada da gospodin Mikuličić i gospodin Randunić klimaju glavom.

SUDIJA ORIE: Da. Ja bih sada mogao da dodam nekoliko problema u vezi sa tim. Ti dokumenti se svakako ne pojavljuju na 65 ter listi. Gospođu Mahindaratne, vi ćete istovremeno tražiti dozvolu da se oni stave na vašu 65 ter listu dajući razlog da ste vi tek nedavno otkrili postojanje tih dokumenata, iako postoji i drugi aspekt toga, koji je možda još značajniji. javlja se pitanje na koji način strane u postupku dobavljaju dokumente. Ukoliko gospođa Mahindaratne tvrdi da su to dokumenti koje ona već godinama potražuje, a ja ne kažem da smo mi to videli na RFI listi, ali uzmimo sada da je to tačno, i ukoliko su ti dokumenti dostavljeni iz službenog arhiva, rezultat bi mogao da bude da se nađemo u situaciji u kojoj treća strana koja je obavezna da pomogne Tribunalu u njegovom radu, uključujući i pomoć stranama u njihovim pripremama za postupak, da bi to moglo da ima značajan uticaj te treće strane kada odlučuje koji će materijal biti dostupan bilo Tužilaštvu bilo Odbrani. Ovo sam rekao kako bismo razmotrili ovaj problem. To bi moglo biti zabrinjavajuće. Gospodine Mišetiću?

ADVOKAT MIŠETIĆ: Da, časni Sude, upravo zbog toga sam zatražio od gospođe Mahindaratne da to obelodani, i ja kao službenik ovog Suda takođe želim da vas obavestim u odgovoru na to, kada se radi o pominjanju u dokumentima Republike Hrvatske, ja sam posebno prošao kroz te zahteve za pomoć kako bih se uverio da li smo mi ikad dobili neki dokument od hrvatskih vlasti a da to nije dobilo Tužilaštvo, i ja vas kao službenik Suda mogu obavestiti da smo obavili sveobuhvatnu pretragu i da nema nijednog dokumenta koji smo dobili a da Tužilaštvo nije dobilo, a tražilo ga je, i iz tog razloga, ukoliko postoji nešto vezano za Specijalnu policiju a kroz šta ja nisam prošao, jer sam ja samo pregledao njihove zahteve vezano za artiljeriju, ja tražim od Tužilaštva da to napravi jer se slažem, i takođe bih dodao da bih se iznenadio da je Tužilaštvo znalo za postojanje ovog dokumenta 3D koji danas koriste u sudnici, a da na njega nije ranije skrenuta pažnja Pretresnom veću, imajući u vidu podnesak koji se našao pred Pretresnim većem.

SUDIJA ORIE: Da. Kada sam ranije rekao da razmislimo o ovim pitanjima, nisam bio upoznat sa svim činjenicama, koje mogu biti zabrinjavajuće. U isto vreme, drago mi je da čujem da je pitanje koje sam ja naveo takođe i vama pobudilo pažnju, gospodine Mišetiću. Prema tome, to znači da ono što nas zabrinjava bi trebalo manje da nas zabrinjava zbog stava zastupnika Odbrane i njegovog izvršavanja obaveza na ovom Sudu. Ostavićemo to ovde u ovom trenutku. Pretresno veće će razmotriti da li da pozove strane da o ovoj temi dostave i pisane podneske, a u ovom trenutku gospođu Mahindaratne vam molim da nastavite.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ako mogu ja nešto da dodam, možda kao rešenje za ovu veoma konkretnu proceduralnu situaciju. Da li može taj dokument da bude označen za identifikaciju (MFI) pre nego što Pretresno veće ne donese odluku?

SUDIJA ORIE: Vi to kažete na osnovu postojanja stalnog prigovora?

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Da, to sam imao na umu, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Da. Onda ćemo od sada tako i raditi. Gospođu Mahindaratne, izvolite nastavite, a Pretresno veće će kasnije razmotriti ukoliko budete želeli da se dokument uvrsti u spis, a vi svakako to želite, a Pretresno veće će odlučiti da li će ili neće on biti uvršten u dokazne predmete.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: U redu, gospodine predsedavajući. Nisam sigurna da li je dokument na ekranu već bio... ja ću ga ponuditi na usvajanje, a ja ne znam da li on ima P broj?

SUDIJA ORIE: Mislim da ovom dokumentu još nije dodeljena oznaka.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Čeliću, verovatno vas nisam pitala: da li ste ranije videli ovaj dokument koji se sada nalazi na ekranu pred vama?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Jesam.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Ovo je jedan izveštaj vođe grupe, od 26. avgusta, zar ne?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Točno.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Kada ste vi videli taj dokument?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Ja vjerujem isto neposredno tada, jer sam temeljem njihovih izvješća ja podnosio izvješće, i to nije moglo biti drugi dan. A ovdje u izvješću možete konkretno vidjeti znači... da su podijeljeni... u kol'ko su grupa podijeljeni, da smo napravili sastanak na, na samom početku akcije, na što smo skrenuli pažnju, da smo s obzirom na, na konfiguraciju dogovorili...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Ćeliću, ja sam vas pitala... ponestaje mi vremena, i bila bih vam zahvalna ako bi samo odgovorili na moje pitanje.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsjedavajući, nudim ovaj dokument na usvajanje?

SUDIJA ORIE: Pošto prigovor postoji, dokument ćemo obeležiti za identifikaciju, a Pretresno veće će o tome naknadno odlučiti.

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni broj Tužilaštva P769, obeležen za identifikaciju.

SUDIJA ORIE: P769 do određenog trenutka zadržava status dokumenta obeleženog za identifikaciju..

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine sekretare, možete li da prikazete dokument Odbrane 3D00-235? A dokument ima ID 06377800.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Ćeliću, dok ne stigne engleski prevod, molim vas da kažete Sudu da li ste videli ranije ovaj dokument?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Jesam.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Da li je to izveštaj koji je dostavio Branko Balunović o operaciji 26. avgusta?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Točno.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Kada ste vi to videli?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Ja vjerujem isto 26-og kao i svi... sve druge dokumente.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsjedavajući, nudim ovaj dokument na usvajanje?

SUDIJA ORIE: Verujem da prigovor opet postoji, tako da ćemo dokument obeležiti za identifikaciju. Gospodine sekretare?

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni broj Tužilaštva P770, obeležen za identifikaciju.

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

SUDIJA ORIE: P770 se usvaja u spis.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine sekretare, možete li da prikazete dokument Odbrane 3D00-230?

SUDIJA ORIE: Da. Pogrešno sam rekao. P770 zadržava status dokumenta obeleženog za identifikaciju, izvinjavam se. Izvolite nastavite.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Molim vas dokument Odbrane 3D00-230, i izvinjavam se, dokument ima ID 06377801.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Čeliću, možete li molim vas da identifikujete ovaj dokument. Da li ste ranije videli ovaj dokument?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Jesam.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Da li je to izveštaj gospodina Krajine, vođe grupe, za operaciju 26-og avgusta?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Je.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Kada ste videli ovaj dokument?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Isto kao i druge.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Drugim rečima, 26. avgusta?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsedavajući, nudim ovaj dokument na usvajanje?

SUDIJA ORIE: Verujem da prigovor opet postoji, tako da ćemo kasnije doneti odluku. Gospodine sekretare, broj za identifikaciju će biti?

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni broj Tužilaštva P771, obeležen za identifikaciju.

SUDIJA ORIE: Da. I zadržava za sada taj status. Izvolite nastavite.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsedavajući, gledam na vreme. Treba mi još tri munita kako bih završila.

SUDIJA ORIE: Tri minuta će biti tačno unutar prvobitnog rasporeda, gospođo Mahindaratne. Izvolite nastavite.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Hvala, gospodine predsedavajući. Gospodine sekretare, molim vas dokument Tužilaštva P606.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Čeliću, tokom vašeg intervjuja, vi ste koristili jedan dokument ratnog puta *jedinice Lučko*, to je ratni dnevnik ili operativni dnevnik, u kojem se nalazi jako puno detalja za istražitelje, zar ne?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Da, koristio sam ga.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: I vi ste rekli istražiteljima da ono što piše u tom ratnom dnevniku se zasniva na izveštajima koje su dostavili komandiri jedinica i da je gospodin Turkalj sastavio taj izveštaj koristeći vaše izveštaje o operacijama od 25. i 26. avgusta kako bi sastavio taj dokument?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Zbog zapisnika, radi se o transkriptu iz 2005. godine. To je dokazni predmet Tužilaštva P761, prvi deo, strana broj 79. Gospodine predsedavajući, ja neću ulaziti u dokument, tako da nisam imala vremena da navedem i stranice fajla. Samo sam to htela da uđe u zapisnik.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Da li... da li se sećate da ste to rekli?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Da, naravno. Samo bi ispravio. Znači, ne radi se o izvješćima zapovjednika jedinica, nego se radi o izvješćima vođa grupa i pomoćnika zapovjednika prema zapovjedniku u jedinici. Znači, ne radi se o drugim zapovjednicima jedinica, nego se radi o jednoj jedinici. Kod izvršenja bilo koje zadaće na terenu... vođa može biti vođa grupe i pomoćnik zapovjednika, a vi ste rekli *zapovjednici jedinica*. Ako mislite na druge – ne. Znači, radi se isključivo o pomoćnicima ili vođama grupa unutar jedinice.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Svakako, u redu. Gospodine sekretare, molim vas da prikažete engleski prevod, stranica broj 10, a na BHS-u je stranica 95.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Sada, u ovom dokumentu ratnog puta gospodine Čeliću, govori se o operaciji od 25. avgusta, ali ne i o operaciji 26. avgusta. U vašem izveštaju koji smo upravo videli vi ne govorite o operaciji 26. avgusta. Da li možete da objasnite zbog čega gospodin Turkalj nije uključio i vaš izveštaj o operaciji 26. avgusta?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Ja vam ne bi znao reći zašto to nije u samom dokumentu ratnog puta. Moja obaveza je bila napisati izvješće i podnijeti ga... Zapovjednik jedinice je sastavio ovaj ratni put. Možda je došlo do propusta, ne znam zašto. Možda je najbolje da pitate njega. Ja osobno ratni put nisam sastavljao, ali izvješće sam podnio za ovu akciju koja je provedena. Vjerujem da je došlo do propusta.

SUDIJA ORIE: Gospođo Mahindaratne, rekli ste tri minuta?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Da, gospodine predsedavajući, ako mogu samo još jedan minut? Potrebno mi je da bih podnela na usvajanje dva dokumenta. Zaboravila sam to gospodine predsedavajući.

SUDIJA ORIE: Da.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Izvinjavam se.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Čeliću, da li ste dali izjavu ili su s vama razgovarali zvaničnici hrvatskog Ministarstva unutrašnjih poslova o incidentu u Gruborima tokom 2001. godine i 2004. godine, zar ne?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Jesu, u dva navrata. Ne mogu se sjetiti tačno datuma. Jednom je bilo 2001. , jednom je bilo 2004. Ako dozvolite vezano za ratni put, dao bi vam samo još jedan podatak. Pitali ste me zašto 26. kao događaj nije uveden. Očito se radi o propustu. A ovdje u... u... u trećem odlomku odozdo imate rečenicu, znači: "Zapovjedništvo jedinice sačinjavali su pomoćnici zapovjednika: Josip Čelić, Stjepan Žinić i Božo Krajina, te instruktori..." ti i ti. To sam rekao u ispitivanju. Znači, u tom trenutku, pomoćnici nisu bili Stjepan Žinić i Božo Krajina – oni su tek kasnije bili pomoćnici, ali očito je došlo do... ovaj, do greške, pa vjerujem da se tako potkrala greška i za onaj dokument. Znači, moguće je da dođe do greške.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine sekretare, molim vas dva dokumenta, jedan za drugim. 3169, to je broj 65 ter – 3169.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: I gospodine Čeliću, zaista više nemam vremena. Ako samo možete na brzinu da pogledate ovaj dokument i da potvrdite da li je ovo beleška vašeg razgovora u MUP-u, MUP-u Hrvatske iz 2001. godine? I molim vas da sve ono što želite da kažete pokušate to u što kraćem obliku?

ADVOKAT KUZMANOVIĆ: Časni Sude, razumem problem manjka vremena, ali mislim da je izrazito nekorektno ograničavati svjedoka u njegovom odgovoru na pitanje na najbolji mogući način.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsjedavajući, moje pitanje je bilo jednostavno.

SUDIJA ORIE: Prvo pitanje je bilo da li je to bila službena beleška tog razgovora. Da čujemo prvo odgovor. Ukoliko odgovor bude da nije, na primer, onda vaš prigovor neće imati... ikakvog smisla, gospodine Kuzmanoviću. Gospodine Mikuliću?

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Časni Sude, mi smo već razgovarali o dokumentu poput ovog koji se sada nalazi na ekranu. Tu se ne radi o izjavi osobe, već o beleški. Dakle, možda bi pošteno pitanje prvo bilo da li je svjedok ikada video taj dokument.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsjedavajući, ja znam odgovor na to pitanje. Ovo je zvanični dokument koji smo mi dobili iz Hrvatske i zbog toga sam ja pitala svjedoka da li se tu radi o tačnoj beleški njegovog razgovora.

SUDIJA ORIE: Ali bi u tom slučaju on svakako trebalo da dobije priliku da to pročita, zar ne gospođo Mahindaratne?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Da, gospodine predsedavajući.

SUDIJA ORIE: Da. To je minimalan zahtev kako bi bili korektni. Ja predlažem gospodine Čeliću: ovde se očigledno radi o dve službene beleške sa razgovora i vi ste već svedočili da ste obavili te razgovore. Da li ste ikada pročitali službene beleške koji se odnose na vaše razgovore?

SVEDOK ČELIĆ: Nisam, i napominjem, u arhivu nisam ulazio i ovaj dokument do sad nisam vidio, ali sam ovaj razgovor obavio.

SUDIJA ORIE: Da. U tom slučaju, predlažem da svedoku damo originalnu BHS verziju i pružimo mu mogućnost da on to pre svega u toku sledeće pauze pročita, a zatim ćemo čuti od svedoka bilo kakav komentar na službenu belešku njegovog razgovora. A u međuvremenu, mi ćemo to obeležiti za identifikaciju. To bi bio ispravan način rada. Ja u ovom trenutku proveravam. Ovaj dokument koji vidim, ima četiri stranice na engleskom i...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Ima dve stranice... samo jednu na BHS-u, gospodine predsedavajući.

SUDIJA ORIE: Ja imam tri stranice dokumenta ali... na BHS-u.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Izvinjavam se, gospodine predsedavajući. Verovatno ste u pravu. Izvinjavam se. Gledala sam u...

SUDIJA ORIE: Da. Vi na vašem ekranu uvek vidite jednu stranicu. Ukoliko vi...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Ne, ja sam gledala ono što piše na vrhu, i tu stoji jedna od jedne stranice. Zbog toga sam ja...

SUDIJA ORIE: To ja i govorim. Na ekranima se uvek pojavljuje samo jedna stranica. ali ukoliko kliknete na originalni dokument, moći ćete da proverite koliko u stvari dokument ima stranica. Predlažem... da li ima prigovora na predloženi pristup? Ja ne... Gospodine Čeliću, da li biste mogli tokom pauze da pročitate službenu belešku i onu drugu, za koju pretpostavljam da će sada gospođa Mahindaratne zatražiti da se stavi na ekran, i ukoliko nađete nešto u njima da nije tačno – vaši odgovori ili vaše reči, jer vi ste rekli da iako ste to tada rekli, to nije precizan opis onog što se zaista dogodilo. Molim vas da nas o tome obavestite nakon pauze. Gospođu Mahindaratne, ova prva službena beleška biće gospodine sekretare?

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni broj Tužilaštva P772, obeležen za identifikaciju.

SUDIJA ORIE: Da. Dokazni broj Tužilaštva P772 zadržava za sada taj status. Gospođu Mahindaratne, pretpostavljam da će sledeći dokument biti onaj poslednji koji ste vi...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Da, gospodine predsjedavajući. To je broj 3047 po Pravilu 65 ter.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare, koji će to biti broj?

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni broj Tužilaštva P773, obeležen za identifikaciju.

SUDIJA ORIE: I zadržava taj status. Gospodine Čeliću, dobićete još jedan kraći dokument, i pozivam vas da postupite sa njim isto kao i sa prethodnim koji vam je dat. Mislim da bi to bila dobra ideja, gospođo Mahindaratne...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsjedavajući, ovim je završeno glavno ispitivanje, hvala.

SUDIJA ORIE: Hvala vam puno.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsjedavajući, ako bih mogla pre pauze da obavestim Sud o brojevima RFA – zahteva za pomoć koji je tražio gospodin Mišetić. To je RFA broj 546 koji je dostavljen 2003. godine. Mi od tada tražimo taj dokument.

SUDIJA ORIE: Da. Da li imate štampanu kopiju tog zahteva za pomoć? Mislim da neće biti prigovora da Pretresno veće pogleda to. Da li imate za nas štampanu verziju?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsjedavajući, uskoro ću vam to dostaviti.

SUDIJA ORIE: Da. Hvala vam puno. Pre... Da, gospodine Kuzmanoviću?

ADVOKAT KUZMANOVIĆ: Da li je to jedini RFA, zastupnice, ili postoji i drugi, samo kako bismo mogli...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: To je jedini broj koji imam u ovom trenutku. Pretpostavljam da je jedini RFA, da.

ADVOKAT KUZMANOVIĆ: Hvala.

SUDIJA ORIE: A ukoliko još njih postoji, pretpostavljam da ćete nam to dostaviti?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Učiniću tako, gospodine predsjedavajući.

SUDIJA ORIE: Da. Pre pauze, imao bih pitanje za vas gospodine Čeliću, kako bismo razjasnili neke vaše odgovore. A pošto je jučerašnji transkript sada već zamenjen, moraću to ponovo da potražim... Gospodine Čeliću, juče ste objasnili da su vas i vođe grupa pozvali... da napišete nove izveštaje. Sećate se izveštaja... izveštaja koje je kucala sekretarica i kad se gospodin Drljo nije pojavio da napiše izveštaj. Sada, to je bilo... da, vi ste rekli: "Gospodin Drljo je pozvan da dođe dok smo mi svi bili u Zagrebu." A mislim da ste spominjali i razgovor s gospodinom

Drljom. Možete li sad da nam kažete, gde ste se vi nalazili kad su vas pozvali da napišete novi izveštaj u Zagrebu? Da Hvala časni Sude. iste bili u vašoj kući, da li ste bili zajedno u kasarni? Gde ste bili?

SVEDOK ĆELIĆ: Ovako. Znači, odgovor na ovo prvo što ste pročitali da sam rekao da Franjo Drljo nije došao, onda je vjerojatno krivo upisano. Franjo Drljo je došao i bio je prisutan na tom sastanku. Znači, on je bio prisutan, ali izvješće nije napisao. Znači, on je došao na taj sastanak i bio je prisutan. Po datumu, koliko se mogu sjetit, znači, ako je zapovjed bila 1. devetog, postoji mogućnost da sam ja bio u jedinici, postoji mogućnost da sam bio na slobodnim danima, ali to bi se najbolje moglo vidit...

SUDIJA ORIE: Dozvolite mi...

SVEDOK ĆELIĆ: Nisam siguran. Nisam... ne mogu tvrdit sigurno da li sam bio u sjedištu jedinice, da li sam radio ili sam bio slobodan – ne mogu se sjetit.

SUDIJA ORIE: Dakle, kada ste došli da napišete taj izveštaj, verovatno 1. septembra, rekli ste da je gospodin Drljo u stvari bio tamo? Da li je to dobro shvaćeno?

SVEDOK ĆELIĆ: Točno tako.

SUDIJA ORIE: Od njega je zatraženo da napiše izveštaj, a on nije napisao izveštaj, kako sam ja razumeo. da li ste mu se obratili? Da li vam je dao ikakav razlog zbog čega nije želeo da napiše izveštaj? Možete li to da nam objasnite?

SVEDOK ĆELIĆ: Na taj sastanak nisam sazvao ja nego zapovjednik jedinice gospodin Turkalj. Nismo znali o čemu će se radit na sastanku ni ja ni ostali. Zapovjednik Turkalj je svima rekao da napišemo izvješće. Nakon njegove zapovjedi, ja sam, ovaj... ja sam to izvješće imao, otišao sam u svoju kancelariju, uzeo sam izvješće, otišao sam do tajnice, znači, nakon toga mogu reći da... Drljo to izvješće nije predao. Da li je on razgovarao sa zapovjednikom nasamo, sa mnom nije, al' obzirom da je zapovjednik izdao zapovjed, možda je najbolje da to pitanje postavite njemu, jer sigurno je on njemu morao odgovoriti zašto nije predao izvješće. Ali, nakon sastanka je on otišao, i ja ga poslije tamo nisam vidio.

SUDIJA ORIE: Kažete da ga posle toga niste videli. Nikad ga više niste videli?

SVEDOK ĆELIĆ: Ne, ne. Mislim, tog dana, tog trenutka, kad smo mi napisali izvješće, nakon završenog sastanka, svi imamo svoju kancelariju, svako je otišao u svoju kancelariju, i bili smo dužni to dostaviti. Ali... njega sam vidio na sastanku; nakon toga ga nisam vidio, ali naravno da sam ga poslije vidio.

SUDIJA ORIE: Da. Da li ste ikad razgovarali o tome zbog čega on tog dana nije napisao izveštaj?

SVEDOK ČELIĆ: Nismo razgovarali o tome, obzirom da nam je odnos bio služben, tako da nismo... nismo razgovarali o tome. On je bio dužan zapovjedniku dat odgovor zašto to nije napisao, ali evo, mislim da je najbolje da to pitate zapovjednika.

SUDIJA ORIE: Hvala vam na odgovorima. Sada idemo na pauzu, i nastavljamo sa radom u 10.55 časova. Tad ćemo želeti da čujemo od vas gospodine Čeliću, o onim intervjuima.

(pauza)

SUDIJA ORIE: obraćam se svim zastupnicima Odbrane, a najpre vama gospodine Mišetiću, jer ste bili izričiti po pitanju kada je Tužilaštvo poslalo bilo koji zahtev za pomoć u potrazi za dokumentima koje smo videli na ekranu. Na drugoj strani zahteva za pomoć nalazi se datum 21. novembar 2003. godine, vidimo osmu tačku gde se spominje kategorija za koju ste mislili da neće biti pokrivena u dokumentu koji nam je prikazala gospođa Mahindaratne, jer ste vi rekli da ste sve proverili.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Časni Sude, samo da objasnim, mi nemamo kopiju tog zahteva za pomoć, a verujem da govorite o zahtevu za pomoć iz 2003. godine.

SUDIJA ORIE: Mi smo to dobili tokom pauze. Nije mi palo na pamet... oh, vi to nemate?

ADVOKAT MIŠETIĆ: Ne, nemamo... sada i dalje... nikada nismo imali kopiju tog zahteva za pomoć, i deo onog što sam hteo da pokrenem...

SUDIJA ORIE: Ni tokom pauze čak?

ADVOKAT MIŠETIĆ: Ne.

SUDIJA ORIE: Gospođu Mahindaratne, to je...

ADVOKAT MIŠETIĆ: Osim ako nije poslano elektronskim putem, ali ne mislim da jeste.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Ja sam imala utisak da im je to prosleđeno, ali ukoliko je došlo do nesporazuma, ja ću odmah dati jedan primerak gospodinu Mišetiću.

SUDIJA ORIE: Možda bi bilo dobro da se prvo fokusiramo na ovu tačku koju sam identifikovao, i to bih sad pročitao zbog transkripta. Ima samo tri reda. Zahtev je naslovljen na vlasti Republike Hrvatske, i među mnogo drugih dokumenata se nalazi i kategorija "Izveštaji o izvršenim zadacima" izvršeni unutar RH MUP-a, sektor štaba Specijalne policije na isturenom komandnom mestu Gračac, u periodu od 4. avgusta 1995. godine do njegovog zatvaranja. Gospođu Mahindaratne, ono čega se ja sećam, u gornjem levom uglu je uvek pisalo *Gračac* što je bilo posebno naznačeno.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Da, ali mislim da je ovde došlo do nesporazuma, časni Sude. Taj zahtev za pomoć koji se nalazi ispred vas je iz 2003. godine i ja sam razgovarao sa gospođom Mahindaratne tokom pauze. Zaboravio sam sada broj. To je 546, i on nije bio deo zahteva koji je bio upućen Republici Hrvatskoj i on nikada nije bio priložen uz taj podnesak i nije bio predmet koji se našao u podnesku pred Pretresnim većem. Mi smo razgovarali i tu postoji kategorija, kako sam ja razumeo gospođu Mahindaratne, traženja dokumenta unutar... unutar zahteva za pomoć, što je predmet o dokumentima Specijalne policije i predmet izvršnog naloga, a kategorija dokumenata zahteva dokumente koji su dostavljeni gospodinu Sačiću ili gospodinu Markaču. Dakle, još jednom, u razgovoru s gospođom Mahindaratne za vreme pauze, dokumenti koji su danas Sudu predstavljeni nisu naslovljeni na gospodina Sačića i gospodina Markača...

SUDIJA ORIE: Ne. Pokušajmo da stvar rešavamo korak po korak.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Ali ja...

SUDIJA ORIE: da li postoji obaveza čak i bez naloga Suda da se pomogne Tužilaštvu ukoliko pošalju zahtev za pomoć u skladu sa Pravilom 29 Statuta?

ADVOKAT MIŠETIĆ: Čak i kada... izvinjavam se.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsedavajući, mogu li ja samo da...

SUDIJA ORIE: Član 29...

ADVOKAT MIŠETIĆ: Ukoliko pošalju...

SUDIJA ORIE:... u drugom paragrafu kaže: "Države će bez odlaganja izvršiti svaki zahtev za pomoć, ili nalog koji uputi Pretresno veće."

ADVOKAT MIŠETIĆ: Časni Sude, gledam u transkript. Ako me pitate da li postoji obaveza da se pomogne Tužilaštvu ukoliko pošalju zahtev za pomoć po Pravilu 29, svakako da je generalno gledano odgovor – da. Ali...

SUDIJA ORIE: Da. Zahtev za pomoć hrvatskoj Vladi svakako je upućen uz traženje kategorije izveštaja koje sam vam upravo pročitao. koji... ali pružićemo priliku gospođi Mahindaratne da odgovori.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Časni Sude, mogu li da dodam...

SUDIJA ORIE: Za koji ste rekli da nije bio deo onog kasnijeg zahteva za obavezujući nalog?

ADVOKAT MIŠETIĆ: Da, i ako mogu da istaknem dve stvari, časni Sude. Prvo, ja samo želim da objasnim ono što sam rekao kao službenik Suda vezano za dokumentaciju o artiljeriji koju

smo pregledali. Svakako da smatram da je Sud verovatno upoznat sa činjenicom da mi hrvatskoj Vladi nismo upućivali zahteve vezano za specijalnu policiju, i zbog toga ja nisam pregledao onaj deo koji se tiče tih zahteva. Druga stvar je, kako ja to razumem, i opet kažem da u tome imam određena iskustva, strane, a ja ću govoriti za nas, mi svakako kontinuirano razgovaramo sa hrvatskom Vladom, i mi smo tokom godina uspeli da rešimo sva otvorena pitanja između nas, radili smo na njima kako bi ih rešili, i na taj način su problemi rešeni. I ja razumem argument časnog Suda. Međutim, dodao bih ovo kao praktičnu stvar za rad naše strane i hrvatskih vlasti, da nijedan pojedinac nije posebno bio zadužen da u kontinuitetu vrši pregled dokumenata i pravi uvid u sve zahteve za pomoć u prethodnim godinama. Ja sad govorim ispred Odbrane, kada pregledaju naše zahteve za pomoć, oni nas pitaju da li su ih izvršili, i mi im onda odgovorimo sa da ili sa ne. Ukoliko je odgovor negativan, mi nastavljamo sa potragom i na taj način proces funkcioniše. Hvala, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Da, to je praktična informacija. Gospođu Mahindaratne?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsedavajući, samo bih želela da dodam da je gospodin Kuzmanović pitao da li postoje još neki zahtevi za pomoć osim broja 546. Da, ima ih... ima ih još dva. U stvari, 546 B, koji je poslat tokom 2004. godine. I on je u stvari sledio prethodni zahtev za pomoć, jer nismo dobili dokumente na osnovu prvog takvog zahteva. A 2007. godine smo poslali zahtev za pomoć broj 739, koji je bio predmet naloga i mi smo tu posebno tražili izveštaje koje su dobijali gospodin Markač i gospodin Sačić. Sada, gospodin Markač... postoji izveštaj koji je ponuđen... dostavljen gospodinu Markaču o operaciji od 26-og, koji je u dokazima, tako da su to očigledno izveštaji koji su poslani ili gospodinu Sačiću ili gospodinu Markaču.

SUDIJA ORIE: Da. Možda to i nije sasvim isto gospođu Mahindaratne – naslovljeno ili očigledno poslato. ali hajde da... hajde... hajde da u ovom trenutku ne zalazimo u detalje.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Ne, gospodine predsedavajući. Samo da kažem da neću zalaziti u to. ali pre nego što smo poslali zahtev za pomoć broj 739, naš analitičar je otišao u Hrvatsku i izvršio pretragu arhiva MUP-a i ti izveštaji nisu nikada pronađeni.

SUDIJA ORIE: Što onda naravno pokreće još jedno pitanje. Izgleda kao da je ovaj izveštaj interno dostavljan višim instancama, da upotrebim jedan uopšten izraz, i za koji bi očekivali da na kraju završi u arhivu. ali pošto nam je gospođa Mahindaratne rekla da su ti dokumenti traženi, i da je zahtev bio ponovljen, rekla nam je – po istoj kategoriji.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Da, gospodine predsedavajući. Imam ovde kopiju ukoliko sud želi...

SUDIJA ORIE: Mislim da možemo... ukoliko bude potrebe za proverom, neka nam to bude dostupno. Dakle, jasno je da Tužilaštvo nije dobilo ove dokumente, odvojeno od toga šta je sledilo posle. Svakako, to pokreće još jedno pitanje, a to je kako ovi izveštaji – ne znam da li su to bili originali. Pretpostavljam da su to bile kopije – kako su one završile u rukama bilo kog tima Odbrane? Izgleda da je treći tim Odbrane postavio te dokumente u

sistem elektronske sudnice? Gospodine Mikuličiću, gospodine Kuzmanoviću, možete li da nam objasnite kako ste došli u posed tih dokumenata?

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Časni Sude, nisam u mogućnosti u ovom trenutku da vam dam detalje o tome kako je Odbrana nabavila ove dokumente.

SUDIJA ORIE: Možete li... veoma uopšteno je pitanje?

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Veoma uopšteno, mogu da kažem kada sam preuzeo ovaj predmet od gospodina Šeparovića kao vodeći zastupnik, ja sam dobio i bazu podataka koju je dok je vodio odbranu gospodina Markača sakupio gospodin Šeparović. Tako da su svi dokumenti koji su bili u bazi podataka bili prebačeni meni. Morao bih da se raspitam kod gospodina Šeparovića koji je bio izvor tih dokumenata. Ali u stvari, ja bih želeo da dodam da nijedan od ovih dokumenata nije bio adresiran na gospodina Sačića i na gospodina Markača.

SUDIJA ORIE: Ali to je drugo pitanje.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Da.

SUDIJA ORIE: Ovog trenutka sam fokusiran na...

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Na izvor.

SUDIJA ORIE:... kategoriju broj 8, druga stranica dokumenta 546, gde je u najmanju ruku, koliko ja shvatam prirodu tih dokumenata i prirodu kategorije tih dokumenata koji su traženi, pretpostavljam da spadaju u tu kategoriju?

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ja... ako mogu da pomognem časnom Sudu? Ne mislim da je ta vrsta dokumenata koja je nastala na nižem nivou... komande i kao što ste vi... kao što ste vi rekli – koji su bili upućeni višim nivoima. Ja ne verujem da je ta vrsta dokumenata ikad bila arhivirana.

SUDIJA ORIE: Ne?

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ja nisam siguran, ali ću napraviti...

SUDIJA ORIE: Pronađeni su negde na tavanu ili... jer naravno, ukoliko nisu arhivirani, onda bi nam čitava serija dokumenata bila svakako iznenađenje?

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Podsetio bih časni Sud na svedočenje gospodina Janića gde je takva vrsta dokumenta nastala od strane gospodina Janića, koji nam je dostavio taj dokument, a to je bio njegov pisani izveštaj, koji je on dostavio višoj komandi...

SUDIJA ORIE: Da sada ne... da ne nagađamo dalje o ovom pitanju.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: U redu.

SUDIJA ORIE: Pretresno veće će razmotriti koja će dalja uputstva dati, vezano za obelodanjivanje izvora tih dokumenata.

ADVOKAT KUZMANOVIĆ: Časni Sude?

SUDIJA ORIE: Da, gospodine Kuzmanoviću?

ADVOKAT KUZMANOVIĆ: Ja bih u ovom trenutku zatražio zahteve za pomoć broj 546 i 546 B jer ih mi nemamo. Mi svakako imamo zahtev za pomoć broj 739, koji je bio deo naloga za izvršenje, ali bi nam i ovo svakako bilo od pomoći. Hvala.

SUDIJA ORIE: Da.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsedavajući, upravo sam obavestena da je praksa generalno da naše zahteve za pomoć ne predajemo Odbrani i da joj ne dostavljamo kopije, ali o ovom pitanju je razgovarano u sudnici i...

SUDIJA ORIE: Da.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Časni Sude?

SUDIJA ORIE: To je takođe problem, koji se vezuje na drugi problem koji ste pokrenuli ranije ovog jutra, jer postoji obaveza Tužilaštva za obelodanjivanjem koja je široko postavljena. Ali da li ona uključuje i zahteve za pomoć koja može da otkrije strateške i taktičke aspekte Tužilaštva...

ADVOKAT MIŠETIĆ: Pa, to je... smatram da je to ironija, jer je upravo to poenta koju sam izneo tokom rasprave sa Hrvatskom, a to je da su ga oni podneli kao dokument Odbrane koji su slobodno stavili u javnost, a pritom je njihov zahtev za pomoć naravno poverljive prirode, a to je upravo nejednakost koju sam želeo da izbegnemo, i ja sam izneo da bi ova jtip dokumenata trebalo da ostane poverljive prirode u skladu sa Pravilom 77. Hvala, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Gospodine Kuzmanoviću?

ADVOKAT KUZMANOVIĆ: Sa druge strane to je, znate, mi ne znamo u koju kategoriju spadaju dokumenti jer nam nikada nisu dostavili te zahteve za pomoć, tako da...

SUDIJA ORIE: Da. Mislim da sada nije fokus na tome da se okrive timovi Odbrane po ovom pitanju, već da nađemo rešenje za ovo kompleksno proceduralno pitanje gde su prisutna oba prava – i da sami sebe ne inkriminišete, kao i obavezu da pomognete svim stranama u pripremama njihovih predmeta. Obično kad kažem da će Pretresno veće dalje razmotriti pitanje da li i kakve instrukcije da pruži stranama ili možda da ih pozove da

dostave svoje podneske po tom pitanju, to je onda kada smatram da je pitanje dovoljno kompleksno da bi se odmah s njim pozabavili i da o tome još razmislimo. Zato ćemo ovde se zaustaviti za sada. Da li može svedok ponovo da se uvede u sudnicu?

Zbog praktičnosti, vi gospodine Mikuličiću ili vi gospodine Kuzmanoviću ćete biti prvi tim Odbrane koji će ispitivati?

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ja ću biti prvi, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Da, gospodine Mikuličiću. Gospodine Cayley?

ADVOKAT CAYLEY: Hvala, sudijo Orije. Samo kako bih vam omogućio da planirate dan, mislim da će mi biti potrebno više vremena nego što sam juče naveo. Mislim da će mi trebati sat ipo do dva sata, možda manje.

SUDIJA ORIE: Da. Ukoliko je to moguće, Pretresno veće bi svakako želelo da se svedočenje ovog svedoka završi danas. Ali, istovremeno, shvatam značaj pitanja koja se pokreću sa ovim svedokom.

(svedok je pristupio Sudu)

SUDIJA ORIE: Druga stvar je da li će biti vremena tokom ovog dana kada bi mogli tokom popodneva da završimo. Ne znam da li bi vam to prouzrokovalo neke veće probleme?

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Možda bi to razrešilo problem, časni Sude. Ja ću biti nešto kraći neko što sam mislio, tako da ću iskoristiti nekih 30 do 40 minuta.

SUDIJA ORIE: To nam u najmanju ruku budi još jedno očekivanje. Ohrabrujemo strane u procesu da vide šta mogu da učine kako bismo završili u prepodnevnom satima, u ranim popodnevnom satima, a ja ću istovremeno videti da li postoji mogućnost da nastavimo sa radom i ograničeno vreme tokom poslepodneva. Hajde da iskoristimo naše vreme što je efikasnije moguće.

ADVOKAT CAYLEY: To mi je dužnost, časni Sude. Hvala.

SUDIJA ORIE: Gospodine Mikuličiću, možete da nastavite.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Da, časni Sude. Ali ako bismo mogli da prvo rešimo pitanje službene beleške koju je svedok...

SUDIJA ORIE: Da, svakako, da. Trebalo je da pitam svedoka. Gospodine Čeliću, možete li da nam kažete ili da nam odgovorite na dva pitanja. Prvo: da li službena beleška odražava ono što ste vi rekli? I drugo: da li ono što ste vi rekli, uz sadašnje znanje, oslikava ono što se dogodilo i ono što ste videli?

SVEDOK ČELIĆ: Odražava. Ove razgovore sam obavio ovako kako piše, ali s obzirom da sam tada imao manje točnih informacija... u odnosu na danas, znači, ovo što sam danas rekao je točnije. Ima nekih sitnih... grešaka, ali u globalu, to je to što sam tada rekao.

SUDIJA ORIE: Da. Da li možete da ukažete na te sitne greške. Možete li da nam kažete gde se te sitne greške nalaze?

ADVOKAT KUZMANOVIĆ: Časni Sude, da li to možemo da vidimo na ekranu?

SUDIJA ORIE: Da. Gospodine sekretare, možete li da...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: To su P772 MFI i P773 MFI.

SUDIJA ORIE: Da. Ne možemo oba da prikažemo na ekranu, ali vi znate kako da upravljate sistemom elektronske sudnice. Možete li da nam kažete gde su... počecemo sa P772.

SVEDOK ČELIĆ: Pa, mislim da je ovaj prvi dio nebitan, ali... detaljno sam čitao, znači u ovom prvom dijelu gore gdje se navode moji podaci, i u svojstvu zamjenika zapovjednika, djelatnik krim-policije ne razlikuje pomoćnika i zamjenika – kod nas je to itekako različito. Znači, on je meni naveo da sam izjavio da sam zamjenik zapovjednika. Ja to nisam mogao reći jer to nisam tad ni bio, ali nebitno, ovaj, za cijeli kontekst. I u ovom donjem dijelu na prvoj... na prvoj stranici, piše: "Nitko od pretpostavljenih niti usmeno niti pismeno nije kazao da se ima točna...

prevodioci: Molimo vas da sporije čitate.

SVEDOK ČELIĆ: Ispričavam se. Znači, na kraju prve stranice, gdje je podvučeno...

SUDIJA ORIE: (*mikrofon nije uključen*)

prevodioci: Molim vas da prikažete drugu stranicu engleskog prevoda.

SUDIJA ORIE: Da. Molim vas nastavite, gospodine Čeliću.

SVEDOK ČELIĆ: Znači, na kraju prve stranice piše u... u... na samom kraju, ovo što je podvučeno: "Nitko od pretpostavljenih niti usmeno niti pismeno nije kazao da se ima točna informacija da se na ovom prostoru nalazi zaostala... četnička teroristička skupina." Znači, ja sam mogao izjaviti, kao što sam i sad rekao, da je postojala sigurnosna prosudba da ima. A ovo je interpre... interpretirano na način da nema. Ovaj, znači, ja sam i tada rekao... da sam dobio zapovjed od zapovjednika Janića da u određenom prostoru vjerovatno postoji mogućnost da ima. Evo, samo te dvije stvari, a drugo je sve, ovaj, točno kako sam rekao.

SUDIJA ORIE: Da. Možete li da nam kažete – vi ste rekli "tada rekao", i ja sam shvatio da ste govorili o vremenu kad ste dali izjavu i kada niste bili potpuno obavešteni. a koje ste informacije dobili od dana kad ste dali tu izjavu a koje su vas navele da ispravite vaš... sadržaj toga?

SVEDOK ČELIĆ: Pa, ovdje piše... da mi niko usmeno ni pismeno nije rekao... da ima točna informacija. I tad se ja sjećam i znam da sam rekao da... da smo imali sastanak sa zapovjednikom Janićem, znači, to nisam mogao propustiti, i da postoji mogućnost, a ovdje je navedeno da mi niko nije rekao – nije točno. Znači, ja sam mogao izjaviti da mi je... da sam imao taj sastanak i da mi je rečeno da postoji mogućnost.

SUDIJA ORIE: Da. Molim vas da ukažete i na druge razlike.

SVEDOK ČELIĆ: To je sve.

SUDIJA ORIE: I druga izjava, ona kraća. Možemo li to da vidimo na ekranu? P773.

SVEDOK ČELIĆ: Što se tiče druge službene zabilješke, ne znam da li se radi o pravopisnoj grešci, ali u četvrtom odlomku piše ovako: "Jedino što može dodati je to da su sa njim tijekom travnja 2004. godine razgovarali i istražitelji MKS-a. Razgovor nije obavljen tijekom travnja 2004., nego je bio 2002. i 2005., pa vjerujem da... da je tu greška u godini.

SUDIJA ORIE: Hvala vam na tom objašnjenju. To je sve?

SVEDOK ČELIĆ: To je sve.

SUDIJA ORIE: Gospodine Čeliću, sada će vas unakrsno ispitivati gospodin Mikuličić, koji zastupa gospodina Markača. Hvala vam gospodine Mikuličiću što ste me podsetili da prvo prodemo kroz ovo. Izvolite nastavite.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsjedavajući, mogu li samo... bili su obeleženi za identifikaciju dok se ne izvrši provera. Mogu li ova dva dokumenta da se uvrste u dokaze?

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Nemam prigovor.

SUDIJA ORIE: Pošto nema prigovora, P772 i P773 se prihvataju u spis. Izvolite nastavite.

UNAKRSNO ISPITIVANJE : ADVOKAT MIKULIČIĆ

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Dobar dan, gospodine Čelić.

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Dobar dan.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Gospodine Čelić, da vam samo uvodno objasnim. Vi razumjete da mene u ovom trenutku kao branitelja generala Markača prvenstveno zanima njegova uloga u vezi incidenata u Gruborima i području Ramljana, i zbog toga ću vam postaviti nekoliko pitanja u vezi ove teme. Počnimo od vašeg dolaska u Stožer Specijalne policije u

Gračacu. Recite nam molim vas tko vam je tada dao konkretnu zadaću o pretrazi terena na području Plavno- Grubori?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Konkretnu zadaću na samom izvršenju mi je dao načelnik Odjela za borbu protiv terorizma gospodin Zdravko Janić.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Vi ste nam rekli da ste u odsustvu zapovjednika jedinice *Lučko* vi bili određeni da operativno zapovjedate jedinicom na terenu, to je točno?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: To je točno. Tako je bilo pravilo, s obzirom da je zapovjednik imao i druge uloge.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Kada ste razgovarali sa gospodinom Janićem, kada vam je on dakle davao konkretnu zadaću, da li je bio prisutan gospodin Markač prilikom dobivanja ove zadaće?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Da li ste ikada od gospodina Markača dobili neke naredbe, upute u vezi izvršenja zadaće?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Nwe. Točno se znala hijerarhija, i moj neposredni rukovoditelj na terenu je tada bio načelnik Zdravko Janić.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Nakon što je završena pretraga terena, vi ste nam rekli kako ste ponijeli izvješće gospodinu Janiću?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: A gospodin Janić je svoje izvješće podnio načelniku stožera gospodinu Sačiću, da li je to točno?

prevodioci: Prevodioci nisu čuli ime.

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Točno. S tim da ja... znači, po zapovjedi načelnika Janića već u samom izvješću pišem stožeru akcije. Znači, ja u naslovu pišem 'Stožeru akcije' a predajem ga Zdravku Janiću, znači, isključivo njemu.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: A načelnik stožera akcije bio je gospodin Sačić, zar ne?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da je.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Radi reference za Vijeće i zapisnik, dokazni predmet P560 je izvješće gospodina Janića o pretrazi terena za dan 25. osmi koje je upućeno načelniku sektora gospodinu Željku Sačiću.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Mislim da je potrebno da se izvrši ispravka. Radi se o 25-om, a ne o 28-om.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ne. Ja sam rekao 25-i, možda je to vezano za prevod?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Shvatila sam da je... da.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Da, hvala.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Gospodine Ćeliću, da li ste nakon završene pretrage 25-og osmog u bilo kojem trenutku o rezultatima pretrage i o događajima razgovarali sa generalom Markačem?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: 25-og ne... niti sam ga vidio 25-og.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Slijedeći dan, 26.-i kolovoz 1995. godine, rekli ste da vas je gospodin Janić pozvao u stožer u Gračacu?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Točno.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: I da ste u jednoj prostoriji zatekli generala Markača, gospodina Sačića i gospodina Pavlovića?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: U toj prostoriji gospodin Sačić vam je rekao da je jučer, dakle 25-oga, prilikom pretrage terena bio neki incident, sjećate se toga?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Sjećam se.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Da li vam je u tom trenutku gospodin Sačić rekao kakav je incident bio?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Nije mi rekao točno kakav, nego je rekao da je bio incident, a da sam ja naveo da se nije ništa dogodilo. I pitao me je da li ja šta znam o tome.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Da li je gospodin Markač s tim u vezi vama u tom trenutku postavljao neka pitanja?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Pa, kol'ko se mogu sjetit, samim dolaskom u, u... prostoriju, ovaj... pozdravio sam se sa generalom Markačem i sa gospodinom Pavlovićem i mislim da me je on pitao da li znam zašto sam pozvan. Mislim da... mislim da me je samo to pitao, a ovaj... dio razgovora oko samog događaja, ja sam razgovarao sa gospodinom Sačićem.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: To ste nam objasnili da ste dakle nakon toga otišli u jednu drugu sobu gdje ste bili sa gospodinom Sačićem i tada je nastao onaj drugi izvještaj koji ste podnijeli, točno?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Točno tako. Ovaj, htio bi samo tu napomenuti, znači u... dosadašnjem ispitivanju da li je prevoditeljica krivo rekla ovaj, ili je takvo pitanje bilo stvarno, pitanje je bilo postavljeno da li su me odveli. Ja sam naglasio, ispravio, znači – nisu me odveli, nego sam isključivo i samo otišao sa gospodinom Sačićem.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Tako sam i ja shvatio gospodine Ćeliću. Nakon što je dakle napisano i to drugo izvješće, rekli ste da ste ga ostavili gospodinu Sačiću?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Po povratku u Zagreb, zapovjednik jedinice *Lučko* gospodin Turkalj, tražio je, kao što ste nam opisali da se vi i ostali vođe grupa – podnesete izvješća. Da li ste... ja ću vam sad pokazati jedan dokument, pa ću vas pitat : da li ste ikada vidjeli taj dokument?

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Dakle, molio bih Tajništvo, to je 65 ter 03417.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Dakle, gospodine Čeliću, ovo je dokument koji je izdao zapovjednik antiterorističke jedinice *Lučko*, gospodin Josip Turkalj, dana 20. devetog 1995. godine, koji je naslovljen *U Sektor Specijalne policije na ruke načelnika*. Rekli smo, to je gospodin Sačić, zar ne? I ovdje se govori u tom dokumentu da se dostavljaju izvješća zapovjednika gospodina Josipa Čelića i instruktora, a u svezi izvršenja zadaće čišćenja terena. I navodi se da gospodin Drljo nije dostavio svoje izvješće. Jeste li ikad vidjeli ovaj dokument, gospodine Čeliću?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Pa... ne mogu točno sa sigurnošću reći da sam vidio ili ne, ali sve što piše unutra mi je poznato.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Obzirom na proceduru dostavljanja dokumenta, da li je dakle bilo u to vrijeme uobičajeno da se izvješće zapovjednika ATJ *Lučko* dostavlja na ruke načelnika Sektora Specijalne policije?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Pa isključivo, jer upravo po hijerarhiji je on mogao dostaviti izvješća samo njemu.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ja bih molio broj za ovaj dokument. Želim ga uvesti kao dokaz.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsjedavajući, to već jeste dokazni predmet Tužilaštva P567.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ispričavam se, ispričavam se, svjestan sam toga, moja pogreška.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Dakle, nakon što ste obavili ovu proceduru koju ste nam detaljno opisali, u koju više ne bi želio ulaziti, ja ću vas pitati: Jeste li ikada kasnije s gospodinom Markačem razgovarali o incidentu u selu Grubori?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Pa što se tiče... samih susreta, mogu reći da sam ga rijetko kad i vidio, a i kad sam ga vidio, nismo nikada razgovarali o ovom incidentu.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Krećemo se dalje kroz vrijeme. Vi dobivate od gospodina Turkalja zapovjed da zajedno sa njim i sa gospodinom Balunovićem se vratite u Gračac radi odlaska na mjesto događaja u selo Grubori, to ste nam opisali, zar ne?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Točno.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Otišli ste u Grubore, i nakon toga, ili prije toga, bili ste i u Kninu, zar ne?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Točno.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Da li ste toga dana, za vrijeme vašeg posjeta Gruborima ili vašeg boravka u Kninu vidjeli gospodina Markača?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Nisam. Samo napomeniću, kod samog dolaska, znači, prvo smo došli u Gračac – tamo smo se bili dužni javiti gospodinu Sačiću, znači: ja, gospodin Balunović i zapovjednik Turkalj - gospodinu Sačiću. Nakon toga odlazimo... na mjesto, pa u Knin, ali ni u jednom trenutku nisam vidio gospodina Markača.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: A da li ste vidjeli gospodina Sačića?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Naravno.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Vi ste u vašem ranijem iskazivanju rekli u tom trenutku kad ste se dakle poslije Grubora našli u Kninu, da vam je bilo jasno da je policija, pritom mislite na civilnu policiju, već upoznata s incidentom, zar ne?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Pa, koliko se ja sjećam... od svih ljudi kojih je bilo tamo, znači, bilo je, bilo je... djelatnika vojske, ali je bilo i djelatnika civilne policije.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Kasnije, vama je poznato da je pokrenuta i vođena policijska istraga u vezi incidenta u Gruborima, zar ne?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Uostalom, i vi ste sami kao što ste rekli u dva navrata, ispitivani na policiji u vezi tog događaja?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Točno. To je vezano za ove zabilješke što sam sad vidio.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ja bih molio Tajništvo dokument 00605.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Gospodine Ćeliću, ovaj dokument načelnika Odjela kriminalističke policije gospodina Sedlara iz Odjela kriminalističke policije Policijske uprave šibensko-kninske, koji je upućen koncem 2001. godine Županijskom državnom odvjetniku, dakle – javnom tužitelju u Šibenik. Gospodine Ćeliću, nakon što kratko pogledate ovaj dokument, da li ćete se složiti sa mnom da iz ovog dokumenta proizlazi da Odjel kriminalističke policije u Šibeniku vodi istragu u vezi događaja u selu Grubori i da o tome izvješćuje javnog tužitelja?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Točno.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ja bih molio broj za ovaj dokument.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Nemamo prigovor.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare?

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet Odbrane broj D738.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Odbrane broj D738 se usvaja u spis. Molim vas da nastavite.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Molio bih...

SUDIJA ORIE: Zamolio bih da ukoliko je jedan dokument na ekranu i još uvek nije zamenjen drugim, da isti ostane na ekranu kako bismo imali vremena da ga još jedanput pogledamo.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Jednako tako, referiram na dokument P624, koji je također ispostavljen prema Županijskom državnom odvjetniku u Šibeniku od strane isto, načelnika kriminalističke policije, a u vezi vođenja istrage povodom događaja u Gruborima. Taj dokument je već uveden kao dokaz, ali samo za referencu.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Dakle, gospodine Čeliću, obzirom da ste vi bili upoznati da policija, kriminalistička policija vodi istragu u vezi incidenta u Gruborima, da li možete reći da je to bila opće poznata činjenica u krugu specijalne policije?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Pa, znalo se da se vodi istraga, i istragu niko drugi nije mogao voditi nego djelatnici krim-policije.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: To je trebalo bit moje sljedeće pitanje, gospodine Čeliću, pa ću vas pitati ovako: Da li je specijalna policija kao institucionalna organizacija unutar Ministarstva unutarnjih poslova imala ovlaštenja ili logistiku da vodi kriminalističku obradu pojedinih događaja?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Apsolutno nikada. Mi smo samo na terenu mogli u... utvrditi ono što smo mi znali, činjenice, ali što se tiče same istrage, nikad specijalna policija to nije mogla raditi.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Jedno hipotetičko pitanje, ali bazirano na vašem iskustvu: Ukoliko bi pripadnik specijalne policije počinio neko kazneno djelo, tada bi očito istragu vodila kriminalistička policija, kao što smo vidjeli, zar ne?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Točno.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Kada i ukoliko bi se utvrdilo da je pripadnik jedinice specijalne policije doista počinilac kaznenog djela, tada bi kriminalistička policija o tome obavjestila rukovodstvo specijalne policije, zar ne?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Točno.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: I tada bi zapovjednik odnosno jedinice prema odnosnom počinitelju poduzeo stegovne mjere, zar ne?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Točno.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Dakle, ispravite me ako griješim, u slučaju da je utvrđeno da bi pripadnik specijalne policije počinio kazneno djelo, tada bi se protiv njega proveo stegovni postupak unutar policije, obzirom na rezultat kriminalističke obrade krim-policije? Da li je to točno?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Upravo tako. Ovisi o rezultatu. Znači, ako se utvrdi da se radi o lakšoj stegovnoj odgovornosti, po Zakonu o unutarnjim poslovima... poslovima, imamo disciplinsko sudovanje, i tada Disciplinski sud donosi ocjenu da li se radi o lakšoj ili težoj. Ako se radi o teškim kaznenim djelima, naravno da to onda ide na višu instancu.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Ali, unutar civilnog pravosudnog sustava Republike Hrvatske?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Točno.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Gospodine Ćeliću, danas ujutro bilo je riječi oko akcije u Ramljanima. Ja bih vam želio pokazati jednu kartu koju smo isključivo u svrhe demonstracije dobili od strane Tužiteljstva na kojoj sam zelenim lajterom označio područje Ramljana.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Pa bih molio da tu kartu dobijemo na ekrane. Ona još nije uvedena u *e-court*, ali u dogovoru sa Tužiteljstvom ta procedura je upravo u tijeku.

prevodioci: Primedba prevodilaca: imamo problem da čujemo govornike jer je suviše mikrofona uključeno. Hvala.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Dok čekamo da vidimo tu kartu, ono što ću vas zamoliti da nam pomognete gospodine Ćeliću, to je da uvidom u kartu definiramo na neki način područje u kojem se je akcija 26. kolovoza 1995. godine odvijala. Vidite zelenom oznakom pojašnjeno područje koje se naziva Ramljane? Možda je bolje ako pogledate na kartu sa vaše lijeve strane, bolje ćete vidjet. Samo in nemojte dirat, molim vas

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Točno tako piše.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Uokolo ovog područja koje je označeno kao Ramljane, upisana su... upisani su zaseoci. Da li vidite to? Pa tako, ne znam sad, Vojkovići i drugi?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Vidim.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Da li je točno gospodine Ćeliću, da je zapravo područje Ramljana jedno šire područje unutar kojega se nalaze još nekoliko zaseoka?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: To se točno može vidjeti po karti, upravo sam to htio objasniti na prijašnja pitanja.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Pa, možete nam sad to objasniti, ukoliko ovaj... ukoliko vas je karta podsjetila na to?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Znači... kad dobijemo... na karti određeno područje za pretres, ovdje je evidentno da... da se radi o širem području. Na početku sa grupom imamo dogovor, znači, kako na najbolji mogući način izvršiti pretres, ali s obzirom na situaciju koja se događa na terenu, dolazi do promjena. Znači, sama situacija... prila... prilagođavamo se samoj situaciji. Na pitanje točno koja je grupa prošla kojim područjem, ja mogu znat jedino nakon završetka akcije, gdje vođe grupa mogu reć – prošli smo kroz to selo, ili su se možda... možda su... tri grupe ušle u jedno selo, možda jedna, možda pola grupe, ali je evidentno da je cijeli... cijeli taj potez – da su to Ramljani.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Dva pitanja s tim u vezi...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsedavajući, mogu li da saznam ili da budem obaveštena o tome ko je ovo obeležavao? Da li je to uradio tim Odbrane ili...

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Crvene oznake su već postojale kada sam dobio ovu kartu iz vaše kancelarije, gospođu Mahindaratne, dok sam zelene oznake ja uneo.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Hvala, gospodine predsedavajući.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Dakle, dva pitanja ću vam postaviti s time u vezi...

SUDIJA ORIE: Ove crvene oznake, da li je ovu kartu proizveo...

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ja sam je prikazao samo u svrhu demonstracije, kako mi je to rečeno iz kancelarije Tužilaštva.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Nisu mi poznata ova obeležavanja, i to svakako nije, kako ja vidim, dokument koji je uvršten u dokaze.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: I nije.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: On nije...

SUDIJA ORIE: U redu.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ja ne poredim...

SUDIJA ORIE: Zanimarićemo crvene unose i usmerićemo se na zelene ili žute.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ja u ovom trenutku i ne govorim o crvenim unosima, časni Sude.

ADVOKAT KUZMANOVIĆ: Časni Sude, mislim da, samo radi razjašnjenja, mislim da je to karta do koje smo mi došli ili koja je obeležena od strane gospodina Berikoffa.

SUDIJA ORIE: Da. I meni je to palo na pamet. Gospođu Mahindaratne, on je koristio ovu kartu kako bi pokazao gde se po tom području kretao. Da li je to... i to su oznake koje možda dolaze od jednog od vaših svedoka?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsedavajući, izvinjavam se zbog toga. Samo sam se pitala koja je relevantnost tih unosa.

SUDIJA ORIE: Da. Izvolite nastavite.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Gospodine Čeliću, dva pitanja u vezi s ovom temom konfiguracije terena. Kada se dakle, u usmenom izvešću ili pismenom izvješću spominje načelno selo Ramljane, da li je... da li ja točno zaključujem ako kažem da se misli zapravo na jedno šire područje, a ne na točno određenu poziciju u kojoj se nalazi: 10, 15 ili 20 kuća?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Upravo tako. Upravo sam to htio objasniti u prijašnjem razgovoru. Ili kad govorimo o dolini Plavno ili o... znači, jedan širi dio.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: I drugo pitanje s tim u vezi gospodine Čelić. Rekli ste nam da su ustanovljene grupe koje se kreću terenom, međutim da zavisno od konfiguracije terena to može varirati. Da li ste iskustveno imali situaciju da se pojedini članovi grupa, obzirom na konfiguraciju mogu izmiješati?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Apsolutno da. Čak se može dovesti u poziciju da svi idu jednom kolonom ako je put neprohodan, da... da sve grupe idu zajedno jednim istim putem. To sve ovisi o situaciji na terenu.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Zahvaljujem.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ja nisam više u poziciji da postavljam pitanja u odnosu na ovu mapu, pa ukoliko niti Časni Sud nema pitanja, onda ju možemo maknuti sa... aparata.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Gospodine Čeliću, sada smo u vremenu 26. kolovoza 1995. godine. Vi ste dobili zadatak po onom istom principu kao što je bio zadatak i za Grubore, zar ne?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Točno.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Međutim, Sud je već upoznat da je tog dana prugom kroz Knin od Zagreba prema Splitu prolazio *vlak slobode*. Da li se sjećate toga?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Pa, to je bio i razlog našeg angažiranja.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ja bih molio... dokument 3D00-1455.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Gospodine Čelić, pokazaću vam jedan dokument. Nisam siguran da ste ga vidjeli, ali on zapravo tretira ovu situaciju prolaska *vlaka slobode* 26. kolovoza 1995. godine. Dakle, ovo je dokument koji je izdao Ured za nacionalnu sigurnost Republike Hrvatske, i to Stožer osiguranja. Dokument je potpisao ravnatelj, gospodin Mile Ćuk, i u njemu se u prvom pasusu govori o tome da predsjednik republike doktor Franjo Tuđman kreće prema kolodvoru u Zagrebu i onda će vlakom za Split, gdje se očekuje dolazak u 18.30 sati. Vi ćete se složiti sa mnom da je pitanje osiguranja pruge nakon netom završenog oružanog sukoba bilo jedno vrlo osjetljivo pitanje, zar ne?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Točno, jer se znalo da ima još zaostalih skupina na terenu, ovaj, a ovdje je vidljivo da se radi o 23.-ećem kolovoza, znači, baš u vrijeme kad smo mi bili angažirani. Samo, evo ja napominjem da ovaj dokument nisam vidio.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ukoliko bismo okrenuli stranicu dva, pa molim Tajništvo...

SUDIJA ORIE: Gospodine Mikuličiću, pitam se da li postoji neko nesuglasje oko toga pre svega da je gospodin Tuđman došao vozom 26-og, i drugo, pitam se koliko je važno za Tužilaštvo da se kaže da je ovo možda izazvalo da se izabere određeno područje za operacije dan pre toga?

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Shvatam vašu zabrinutost, časni Sude, ali ja pokušavam da uspostavam kontekst događaja u Ramljanima, jer...

SUDIJA ORIE: U redu. Onda ćemo čuti od vas...

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Neću svedočiti o tome.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Gospodine Čeliću, na drugoj strani, u predzadnjem odlomku, zapravo trećem odlomku odozdo vidjećete da je jedinica, antiteroristička jedinica MUP-a... je dobila zadatak da će osiguravati najosjetljiviji dio pruge. Je li to u skladu sa vašim sjećanjem?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Je. Upravo tako i piše.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Da li je tačno da ste vi dakle 26.-oga, kada ste obavljali pretragu terena na području Ramljana zapravo izvršavali ovu zadaću koja je... koja proizlazi iz dokumenta koji upravo vidite na ekranu?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Da, to sam već rekao. Znači... u... u... u iskazima do sada, ovaj... ono što ja znam da smo... bili angažirani vezano za *vlak Slobode*, znači zbog te zadaće.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ja bi molio broj za ovaj dokument.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Nemamo prigovor, gospodine predsedavajući.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare?

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet Odbrane broj D739.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Odbrane broj D739 se usvaja u spis.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Dakle, sukladno vašoj zadaći, koja je bila osiguravanje najosjetljivijed dijela pruge kojom je prolazio vlak, vaša zadaća je dakle prolaskom vlaka bila završena, zar ne?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Tačno.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Sad ćemo par pitanja samo u vezi incidenta u Ramljanima o kojemu ste već dosta pričali. Dakle, nakon što je bilo očito da je došlo do borbenog kontakta, rekli ste da je došao i gospodin Markač i da je zadužio Janića... gospodina Janića da istraži incident. Tačno?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Taj dan Janić je obavljao s nama razgovor, sa djelatnicima. Ja sam bio prisutan također s njim i on je... imao... vidljivo je bilo da je on imao tu obvezu da... da utvrdi sve činjenice.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Gospodine Ćelić, gospodin Janić je svjedočio pred ovim sudskim vijećem, i ja ću vam predočiti jedan dio njegovog svjedočenja i zamoliću vas da kažete da li to odgovara vašem sjećanju.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Časni Sude, referiram na svjedočenje gospodina Janića od 10. srpnja ove godine...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsjedavajući, mislim da postoji procedura, usaglašena procedura kada se prvo postavi pitanje svedoku, nakon toga se dobije svedokov odgovor, i onda mu se predoči izjava ili svjedočenje nekog drugog svedoka.

SUDIJA ORIE: Mislim da to gospodin Mikuličić svakako zna. Naravno, pošto nisam čuo njegovo pitanje, ja ne znam ili još nisam čuo na koji deo se on poziva kada je reč o svjedočenju gospodina Janića. Ne znam da li je on bio svestan te procedure, ali sada smo ga na nju u najmanju ruku podsetili.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Zahvaljujem.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Gospodine Janiću... pardon, gospodine Ćeliću, da li je gospodin Janić dakle bio ta osoba koja je gospodinu Markaču prenijela što se dogodilo u Ramljanima tog dana?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Pa upravo tako, i mislim da ga je on i pozvao.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Na stranici 6192, red 15, gospodin Janić kaže: "Sve informacije koje je imao gospodin Markač o tome što se tamo dogodilo, dobio ih je od mene."..... **PROVERITI TRANSKRIPT** To je u skladu sa vašim sjećanjem, zar ne?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Je. Jer ja sa gospodinom Markačem nisam komunicirao a načelnik Janić je – to mu je bila obaveza. To je u skladu s tim.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Malo prije ste nam rekli gospodine Ćelić da je gospodin Janić obavljao razgovore i sa vama i sa vođama grupa, zar ne?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Točno.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: O tome gospodin Janić kaže ovako na stranici 6193, red 23.: "Kasnije, pre nego što smo se razdvojili pre odlaska, general mi je poverio da ispitam sve te informacije i da razgovaram sa zapovjednikom antiterorističke jedinice *Lučko* i drugim zapovjednicima kakok bih utvrdio da li su izveštaji tačni. Posle tih razgovora, konstatovao sam da je to opravo ono što se dogodilo." Gospodine Ćeliću, da li se sa ovakvom interpretacijom događaja možete složiti sa gospodinom Janićem?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Pa evo, to potvrđuje ono što sam rekao.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Već ste rekli gospodine Čeliću upravo da je prolaskom vlaka *Slobode*, s obzirom na ovu zapovjed kojom je jedinici specijalne policije antiterorističke iz Lučkog povjerena zadaća osiguravanja pruge – da je prolaskom vlaka i dolaskom u Split vaša zadaća bila gotova, zar ne?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Točno.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Nakon obavljanja zadaće dana 26.-og, gospodin markač je izdao zapovjed da se vaša jedinica vrati u Zagreb, točno?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Točno. 26.-og.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Moje zadnje pitanje, gospodine Čeliću: Da li ste vi osobno ili putem neke druge osobe čuli da bi general Mladen Markač ikada naredio ili poduzeo bilo kakvu radnju da se incidenti u Gruborima i Ramljanima zataškaju ili da se ne istraže?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Ne, apsolutno ne i sve njegove zapovjedi koje su bile vezane za naše angažmane bile su upravo suprotne.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Hvala vam na odgovorima.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Nemam više pitanja, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Hvala, gospodine Mikuličiću. Gospodine Cayley, da li ste spremni za unakrsno ispitivanje gospodina Čelića?

ADVOKAT CAYLEY: Da, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Gospodine Čeliću, gospodin Cayley je zastupnik gospodina Čermaka.

UNAKRSNO ISPITIVANJE : ADVOKAT CAYLEY

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Dobar dan, gospodine Čeliću.

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Dobar dan.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Vi ste malopre rekli gospodinu Mikuličiću da je postojao strogi komandni lanac u antiterorističkoj jedinici *Lučko*. Da li se sećate da ste to rekli?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Točno tako.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: I taj komandni lanac je jednako išao i na gore prema gospodinu Janiću, vašem nadređenom, kao i prema onima koji su vam bili podređeni, je li tako?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Točno.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Takođe ste izjavili, i upravo ste to rekli gospodinu Mikuličiću da ste za vreme operacije u Gruborima vi bili operativni zapovednik 25. avgusta 1995. godine. Da?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Tačno, i 25.-og i 26.-og.

ADVOKAT CAYLEY: Molio bih da se na ekranu prikaže dokazni predmet Tužilaštva broj P772.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: U načelu, gospodine Čeliću, važno je, zar ne, da se očuvaju komunikacije sa podređenima i nadređenima. Tačno?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Tačno.

ADVOKAT CAYLEY: Molio bih da sada pokažete drugu stranicu ovog dokumenta. Izvinjavam se. Možda je u stvari to na prvoj stranici BHS verzije, izvinjavam se zbog toga. Na kraju stranice.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Pročitaću vam iz engleske verzije, ne vidim to na BHS-u, ali ću vam pročitati iz prvog, drugog, trećeg, četvrtog, u petom redu, to je vaša... službena beleška vašeg razgovora sa hrvatskim MUP-om: "On je bio u vezi preko motorole UHF sa jedinicom i ljudima koji su ostali kod vozila. Oni su komunicirali preko takozvanog malog kanala 37, koji se koristi izvan repetitora." Da li se sećate da ste to izjavili tokom vašeg razgovora u MUP-u?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Tačno.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Dakle, 25. avgusta 1995. godine vi ste bili u kontaktu sa grupama na kanalu 37, sa četiri grupe pod vašim zapovedništvom?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Pa evo, ja bi pokušao razjasnit ovo – bili smo u kontaktu prilikom neposrednog izvršenja zadatke dobijemo kartu, dobijemo... vezu, znači, dobijemo kanal na kojem radimo što ne znači da na svakom izvršenju zadatke radimo na istom kanalu. Ne znamo na kojem ćemo kanalu radit tamo. Za to su bili zaduženi ljudi iz odjela veze koji su morali utvrdit koji kanal prolazi koji ne prolazi. Kad kažem da smo bili, znači, bio sam u kontaktu, jer neposredno djelatnik me pozvao kad je naišao na civile, i tad smo komunicirali preko veze. Da li sam... da li smo mi kasnije mogli bit u kontaktu ili ne, ja to... ja to ovog trenutka ne mogu reć, ali nismo razgovarali. Normalno da je veza radila, bila je uključena, ali mi nismo razgovarali. Obzirom da se radi o tom malom kanalu, on je kratkog dometa, znači, ne... ako je nekakva fizička prepreka, brdo, u ovom slučaju brdo, jer ja sam... možda sam u toj poziciji bio s druge strane brda, postoji mogućnost da nismo mogli bit na vezi. Znači, kad govorimo o malim kanalima, ja u odnosu na svoje potčinjene sam bio na malom kanalu, a u odnosu na pretpostavljene sam bio na velikom kanalu i njih sam bio dužan izvještavat preko tog velikog kanala. Evo, pokušao sam bit jasan kol'ko je moguće.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Ali vi ste bili u komunikaciji radio vezom sa Antom Jurendićem, zar ne?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Da, da. To sam upravo i rekao. Znači, mi smo razgovarali preko te veze.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: A Ante Jurendić se nalazio u grupi Zinića, zar ne?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Pa, to bi trebao vidit po izvješću, jer tamo točno piše ovaj... ko je bio u kojoj grupi.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Vrat ćemo se na taj dokument, ali dok ste vi bili na komunikaciji sa gospodinom Jurendićem, on je od vas bio udaljen par hiljada metara, zar ne?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Ne, ne bi rekao, mislim da je to bilo manje. Trebalo bi vidit po karti, mislim da je... da je bilo manje. Ne bi rekao da se radi o kilometrima.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Dakle, udaljenost je bila između 500 i 1000 metara, otprilike?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Pa, ne bi vam htio dat krivi podatak, ali s obzirom da sam ja tad bio sa jedinicom, da sam išao usporedo s njima, i obzirom da sam bio na lijevom boku, postoji mogućnost da je to bilo možda 100, 200 metara, ali sigurno se ne radi o kilometrima.

ADVOKAT CAYLEY: Molio bih da se na ekranu pokaže dokazni predmet Tužilaštva broj P762, stranica broj 13514.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Gospodine Čeliću, ovo je vaš razgovor sa predstavnicima Tužilaštva, vaš drugi razgovor.

sekretar: Izvinjavam se, časni Sude, izgleda da broj stranice 13514 ne odgovara navodu stranice za ovaj dokument.

ADVOKAT CAYLEY: To je broj 92 ter dokumenta o kojem smo govorili juče. Mogu vam dati i drugu referencu. Mogu vam dati 23. stranicu od njih 112, a to je V000-5275.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Dok čekamo da se pojavi, postaviću vam par drugih pitanja. Ukoliko bi se dogodilo da grupa naiđe na otpor u toku operacije, bila je obavezna da vama dostavi taj podatak, da li je to tačno?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Tačno.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Molim vas da sada pogledate ovaj deo zapisnika, gde se govori o dometu motorola, i to se nalazi u vašem razgovoru iz 2005. godine, gde su vas pitali: "Koji je normalni, maksimalni domet motorole kojima se koristila specijalna policija?", a vi ste odgovorili: "To zavisi od kanala koji se koristi, jer mali kanali na području imaju domet do 100 metara, a veliki kanali mogu i na kilometre, zavisno od terena."

ADVOKAT CAYLEY: Molio bih da se dalje prikaže tekst.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Vidite tu pitanje koje vam je postavljeno: "Kažete da je maksimum kilometar?" A vi kažete: "Ne, više kilometara. Na primer, sada koristimo u gradu jedan veliki kanal i možemo po celom gradu biti na razdaljini od 10 i više kilometara, a u samoj jedinici komuniciramo preko malog kanala koji ima do 200 metara pokrivenosti." Posle toga

vam je postavljeno pitanje koji ste kanal koristili 25. avgusta 1995. godine. Dakle, motorola koju ste vi koristili 25. avgusta je imala kanal širokog ili ograničenog dometa?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Naglasicu da sam ja kao operativni zapovjednik imao dvije motore: jednu na malom kanalu koja je u kontaktu sa djelatnicima na... na tom kratkom dometu, i veliku, koja je bila na... znači, imala je puno veći domet, na kilometre, ovo što ste pitali. Znači, to sam imao ja.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Sada, vi ste kao pomoćnik zapovednika jedinice *Lučko* tog dana bili odgovorni za četvoricu zapovednika grupa, i oni su odgovarali vama. Da?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Točno.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Ukoliko bi neka od tih grupa imala ratnog zarobljenika, oni su bili obavezni da dovedu zarobljenika do završne tačke. Da?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Točno.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: I na kraju operacije, vi ste kao operativni zapovednik imali obavezu da zatražite informaciju o municiji koju su potrošili pripadnici sve četiri grupe, zar ne?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Ako je bilo do... došlo do kontakta, onda oni meni to izvješće podnose da... da se bilo, da se pucalo, koliko je bilo, šta je bilo, ali kad govorimo konkretno o 25.-om, znači, izvješća su potpuno suprotna.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Mogu li ponovo da vam postavim ovo pitanje, jer me u stvari to ne zanima ovog trenutka. Ono što me konkretno zanima – vi ste kao zapovednik u specijalnoj policiji na kraju operacije imali obavezu da zatražite od vođa vaših grupa da vam daju podatak o količini potrošene municije tokom operacije, zar ne?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Točno.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Hvala. Već ste objasnili gospodinu Mikuličiću kada bi se zarobilo oružje koje bi bilo koja grupa donela, da je ono vama predavano. To je tačno, zar ne? I dali ste primer Ramljana?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Kad je bilo, znači, kad je bilo oružje, predaje se meni i znači dalje se... dalje se predaje u stožeru akcije... ili ja pošaljem vođu grupe ovaj, ili djelatnika da to odnese ovaj, gdje treba.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Da sada konkretno govorimo o 25. avgustu 1995. godine . Prvo bih hteo da krenemo sa početkom tog dana i ja vas molim da se jako fokusirate na vaše kretanje tog dana. Dakle, pre početka operacije u dolini Plavno, gde ste se vi nalazili u ranim jutarnjim časovima 25. avgusta?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Potrudicu vam se dat tačno vrijeme. ali... znači, 25. kolovoza u ranim jutarnjim satima, mi smo bili dužni doć u Gračac jer smo došli iz Zagreba. Nakon Gračaca, zajedno sa zapovjednikom Janićem, dolazimo u dolinu Plavno. Ne bi vam htio dat krivi podatak, ali pretpostavljam da je tu nekako vrijeme od 8.00 do 9.00. Može bit 8, može bit devet, ne mogu vam tačno reći. Po izvješću bi to bilo to vrijeme. I u ranim jutarnjim satima, znači tu smo ovaj, prije samog početka akcije u devet sati. U samoj dolini Plavno znači postoji komunikacija; mi dolazimo na tu komunikaciju;

zapovjednik Janić nas po karti raspoređuje gdje je naša granična crta, znači, lijevo i desno krilo, i sa te... sa te komunikacije krećemo na izvršenje zadaće.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Hvala vam, gospodine Čeliću. Nemamo mnogo vremena, a ovo je bio dobar odgovor. Ali sada bih želeo da krenemo dalje. Vi ste razgovarali sa gospodinom Jurendićem putem radio veze. On je, zar ne, bio policajac u jednoj od grupa koja je napredovala kroz dolinu Plavno?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Točno. Razgovarali smo preko veze.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: I kao rezultat te komunikacije, vi ste od njega preuzeli dvojicu civila i odveli ste ih do vozila na putu. Da?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Upravo tako, jer sam izdao zapovjed prije same akcije da se civili... civili sprovedu na sigurno područje. Taj djelatnik u tom trenutku nije znao gdje da ga sprovede. Ja sam bio u neposrednoj blizini, zato znam da nije relacija više od kilometar, nego par stotina metara. Došao sam tamo i rekao sam grupi da se ne zadržava da nastavi dalje, i preuzeo sam civile.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Da li ste znali tog popodneva 25. avgusta 1995. godine da su pripadnici UN-a bili prisutni u dolini Plavno?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Pa, ne mogu točno reći.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Kada kažete da niste sigurni, da li hoćete da kažete da ste kasnije čuli da je bilo pripadnika UN-a u dolini Plavno i da ih vi sami niste videli, ili jednostavno kažete da ne znate?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Pa ne znam, ali imam informaciju da su... i u ovim ispitivanjima, oni su... oni su toga dana bili u neposrednoj blizini, u jednoj školi. Zapravo su... kol'ko ja imam informacija, svakodnevno su bili tamo i pomagali su civilima oko hrane, oko medicinske pomoći.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: A kako bi se došlo do te škole, oni su morali da prođu pored vaših vozila koja su bila parkirana na putu, gde je bila početna tačka za operaciju Plavno, tačno?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Ja verujem da da.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Sada bih želeo nešto da vam pročitam svedočenje jednog od pripadnika UN-a koji je 25. avgusta bio tamo prisutan. To se nalazi na stranici broj 1064.

ADVOKAT CAYLEY: Reč je u stvari o video snimku, časni Sude, koji je gospodinu Flynnu pokazala gospođa Mahindaratne. Ja ću pročitati samo delove, jer nije sve relevantno, i zbog toga ga neću prikazivati, ali će vam dati navode stranica.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Gospodine Čeliću, molim vas da saslušate. To se nalazi na stranici broj 1064 zapisnika, redovi od 19 do 21. "Veliki stub dima se uzdizao, pa smo mi posetili taj grad tog popodneva, i videli smo da je u tom selu na padini praktično sve bilo u plamenu." U 17. redu govore o poseti dolini Plavno. Na stranici 1065...

SUDIJA ORIE: Gospodine Cayley.

ADVOKAT CAYLEY: Izvinjavam se.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Sledeća stranica je broj 1065, redovi od 23 do 25. "Vozila Hrvatske policije bila su parkirana jedan kilometar dalje, a lokalni vojni guverner je potvrdio da su policijske snage sprovele vojnu operaciju u tom istom selu Grubori." Na sledećoj stranici broj 1066, gospođa Mahindaratne pita: "Gospodine Flynn, da li je to tačan zapis onog što ste vi videli u Gruborima 25. avgusta?" Odgovor je bio "Da." Gospodine Čeliću, pitanje koje sada želim da vam postavim je sledeće: čuli ste ovo svedočenje da se ogroman stub dima dizao iznad Grubora 25. avgusta. Da li ste čuli to svedočenje?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Evo sada, nisam prije.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: I gospodin Flynn kaže da su se vozila, ta vozila specijalne policije nalazila na 1000 metara udaljenosti od mesta koje je bilo u plamenu?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Evo, to sam isto sad čuo.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Dakle, iako ste se vi nalazili uz ta vozila i bili udaljeni 1000 metara od mesta tog velikog stuba dima, vi tvrdite da 25. avgusta ništa niste videli?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Točno tako. Znači, po povratku na... na početnu poziciju, ja sam seo u vozilo i za... zajedno sa zapovjednikom Janićem otišao na krajnju točku. Mi u tom trenutku to nismo videli. Prilikom samog angažmana... na ovoj zadaći, bilo je između 500 i 600 djelatnika specijalne policije. Čija su to vozila bila tamo, ja to ne mogu reći. Ali ja osobno znam da kad sam bio tamo, da ja to nisam vidio.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: U koje vreme ste otišli do krajnje tačke?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Pa sad kad bi pokušao ići vremenski, ako smo krenuli u devet sati, zanči... prilikom... samog kretanja, na početku smo, na lijevom krilu smo naišli na te civile, i ja sam se s njima vratio dolje. Nakon dolaska dolje, već je... već je bila počela padati kiša. Ovaj, i... tad mi je zapovjednik Janić rekao da ne trebam se vraćat nazad sa jedinicom, da idemo na završnu točku. Znači, mi smo krenuli odmah. To je bilo, ne znam, možda pola sata, sat vremena, ne mogu vam točno reći vrijeme. Ali mogu vam reći točno, znači u vremenu koje sam ja proveo dolje, dok sam bio dolje, ja to nisam vidio.

ADVOKAT CAYLEY: Da pogledamo sada neke od izveštaja vođa grupa. Molim vas dokazni predmet Tužilaštva broj P572.

SUDIJA ORIE: Gospodine Cayley, gledam na sat. Obično pravimo pauzu u ovo vreme. Možda bismo mogli da prekinemo sa radom pre nego što krenemo da čitamo druge izveštaje?

ADVOKAT CAYLEY: Da, časni Sude. Hvala.

SUDIJA ORIE: Nastavićemo sa radom u 12.45 časova.

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

(pauza)

SUDIJA ORIE: Može li svedok da se uvede u sudnicu. Dok čekamo na to, gospodine Mikuličiću, na... na ovoj karti...

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Da, časni Sude?

SUDIJA ORIE: ...ja imam problem da pronađem gde se tačno nalazi železnička pruga. Svakako da me oči ne služe više tako dobro. Molio bih vas da mi u tome pomognete, jer ste vi rekli da je to na određenoj udaljenosti od područja.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Da, učinićemo to, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Da li ćete to uvesti u elektronski sistem... kartu, jer mi na toj karti sada imamo zelene oznake, ali da li je to... ona još nije usvojena, još nije ponuđena na usvajanje.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Da, časni Sude. Ta je karta meni bila samo u svrhu demonstracije, ali možemo to kasnije uvesti u elektronski sistem uz konsultacije.

SUDIJA ORIE: Možda taj deo, pošto svedok...

ADVOKAT MIKULIČIĆ: U redu.

SUDIJA ORIE:... govori o zelenom obeležavanju, ukoliko se to bude ikad pojavilo ili bude moralo da...

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Shvatam.

SUDIJA ORIE: ...bude moralo da se analizira od strane nekog drugog, kada bi onda mogli i da mimoiđu informaciju...

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Shvatam, časni Sude.

SUDIJA ORIE: ...u svedočenju.

(svedok je pristupio Sudu)

SUDIJA ORIE: Gospodine Cayley, izvolite nastavite.

ADVOKAT CAYLEY: Hvala, časni Sude.

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Gospodine Čeliću, dokument koji je pred vama na ekranu je izveštaj koji je sastavio gospodin Balunović nakon uputstava koje je dobio 1. septembra 1995. godine. Da li prepoznajete taj dokument?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Molim vas da pogledate: prvi, drugi, treći, četvrti, peti paragraf koji počinje sa: "Dok je trajao borbeni okršaj, moja grupa je bila raspoređena..." ako možete da pročitate taj i sledeći paragraf.

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: "Dok je trajao borbeni okršaj..."

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Ne, izvinjavam se. Pročitajte to u sebi, pokušavam da uštedim vreme. Samo pročitajte to, jer svi to mogu da vide.

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Jesam.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Sada, to je informacija koju vam nije diktirao gospodin Sačić 25. avgusta... ujutro 26. avgusta 1995. godine, izvinjavam se?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Tačno.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Dakle, u ovom periodu, vama je potpuno bilo jasno da je gospodin Balunović u stvari znao šta se dogodilo u Gruborima 25. avgusta 1995. godine?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Da li je znao, da li je svoje izvješće prilagodio onom mom, kojeg sam... morao napisat onako kako je bilo diktirano, ja to sad ne bi znao.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Ali ovde možete jasno videti da u ovom izveštaju postoje nove informacije koje se ne nalaze u izveštaju koji vam je diktirao gospodin Sačić, je li tako?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Tačno.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: A on je bio vaš prijatelj. Da li ste o tome razgovarali s njim? Da li ste ga pitali gde je on dobio te informacije, da li je on to lično znao ili mu je to neko drugi rekao?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Ne znam da li mu je to neko drugi rekao.

Pretpostavljam da je on svoje izvješće prilagodio onom mom izvješću i da se... da je u okviru toga sastavio svoje izvješće, pa je i stavio taj neki drugi odlomak, ne bi znao.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: U tom delu koji je on dodao, ponovo ću vas pitati: Da li ste ga vi lično pitali da li je to bila njegova informacija, da li su to činjenice koje je on znao?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Pa, iskreno ću vam odgovoriti. Sve što govorim, govorim istinu. Ne sjećam se da smo posebno razgovarali o tom odlomku, ali znam... da on za taj događaj dolje nije znao, jer... kad smo morali putovat dolje – drugi, treći dan, on takođe nije znao. Znači, ja sam uvjerenja da on nije znao što se dolje dogodilo.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Ali vi ste bili njegov zapovednik tokom operacije, zar ne?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Tačno.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: I on vam je 1. septembra dostavio informaciju o operaciji, koju vi do tog dana niste imali, je li tako?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Kako mislite 1. rujna? Htio bi... htio bi reć... znači, njegove informacije nakon terena su bile također da se nije ništa dogodilo, a ovo je izvješće pisano naknadno, znači 1. rujna, po zapovjedi zapovjednika Turkalja. ali u odnosu između mene i gospodina Balunovića, znači napominjem da je njegovo usmeno izvješće po završetku akcije također bilo da se nije ništa dogodilo. Ovo izvješće je pisano kasnije, i u njemu se opisuje da se isto nešto dogodilo.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Sada, kako bismo završili s tim, jer ne želim da to beskrajno traje, ali vezano za informacije koje se nalaze u petom i šestom paragrafu ovog izveštaja, vi kažete da nikada niste o ovome razgovarali sa gospodinom Balunovićem?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Njegovo izvješće sam pročitao, ali nisam konkretno izdvojio peti ili šesti paragraf i pitao ga zašto je to napisao?

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Da li ste ga bilo šta pitali vezano za ovaj izveštaj?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Onog dana kad smo imali sastanak sa neposrednim zapovjednikom, svi smo bili dužni doć na sastanak i svi smo...

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Gospodine Čeliću, moram da vas prekinem jer nemam puno vremena. Pitanje je jednostavno: Da li ste vi lično kao njegov operativni komandir ikada pitali gospodina Balunovića o sadržaju njegovog izveštaja koji je bio datiran na 25. avgust 1995. godine, o izveštaju koji se sada nalazi pred nama?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Evo... napomeniću još jednom: tog dana kad su se izvješća pisala smo razgo... razgovarali smo o tome. Tog dana... on također... je pisao izvješće sam, dostavio ga je tajnici, ja sam ga imao na uvid, ali nismo posebno razgovarali o tome što je on napisao u njemu. Nismo ništa posebno razgovarali ili detaljno pričali o tom izvješću.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Imajući na umu ono što vam je 26. avgusta 1995. godine rekao gospodin Sačić, da li ste na bilo koji način bili iznenađeni dodatim podacima u izveštaju gospodina Balunovića?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Što se tiče i samom mog izvješća, znači, ja sam naveo da od svih onih podataka koji postoje u mom izvješću da mi nisu poznati. Isto tako, ovaj... druga izvješća su očito bila prilagođena mom izvješću. Znači, ni... ni samo moje izvješće, podaci koji se nalaze u njemu su meni bili nepoznati.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Gospodine Čeliću, još jednom ću vam postaviti isto pitanje, a onda ću krenuti dalje: Imajući na umu ono što vam je 26. avgusta 1995. godine rekao gospodin Sačić, da li ste na bilo koji način bili iznenađeni ili zainteresovani dodatim podacima u izveštaju gospodina Balunovića?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Apsolutno da. Cijeli... cijela situacija je bila drukčija znači od prvog kontakta – da se nije dogodilo, da bi se na kraju uspostavilo da se ipak nešto dogodilo i da su se pisala druga izvješća. Apsolutno da. Situacija je bila sasvim drugačija od... od onih iskaza kako je bilo neposredno rečeno nakon akcije.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Dakle, iako ste bili iznenađeni i zainteresovani, vi nikada niste direktno razgovarali sa gospodinom Balunovićem o novim informacijama koji su se našli u njegovom izveštaju?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Pa ja mislim da sam o... da sam vam odgovorio na to pitanje. Mi smo razgovarali, i on je i tad bio uvjerenja da se nije ništa dogodilo, da nije ništa znao. A izvješće je... očito prilagođeno mom izvješću.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Gospodine Ćeliću, krenućemo dalje.

ADVOKAT CAYLEY: Molio bih da se na ekranu prikaže dokazni predmet Tužilaštva broj P569.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Ako sada odemo na kraj ove strane, videćete gospodine Ćeliću da je u pitanju izveštaj gospodina Žinića. I ponovo, kako bismo dobili na vremenu, ako možete da pogledate treći paragraf od kraja tog izvštaja, koji počinje: "Kada sam se nalazio levo, od sela Grubori, odjednom je došlo do žestoke pucnjave i čulo se nekoliko detonacija." Možete li da pročitate taj paragraf u sebi?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Pročitao sam.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Sada, gospodin Žinić navodi da je on dobio informaciju o grupi četnika preko sistema, a on tu govori o vašem radio komunikacijskom sistemu, da?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Točno.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: I on je takođe čuo žestoku pucnjavu i nekoliko detonacija. Da li i to vidite?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Točno.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: ako pogledate 12 ljudi koji su bili pod njegovom komandom, jedan od njih, broj 8 je Ante Jurendić, a vi ste s njim ranije tog dana komunicirali putem radio veze, je li tako?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Točno.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: I taj sistem preko koga je gospodin Žinić čuo da je bilo četnika... čuo da je druga grupa naišla na grupu četnika, bio je isti sistem koji ste i vi slušali, zar ne?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Točno. S tim što ću naglasit da ja ovaj razgovor nisam čuo preko veze, a vezu sam imao cijelo vrijeme sa sobom.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Dakle, vi ste bili na istoj mreži tada, ali vi svedočite da vi niste čuli ono što je gospodin Žinić čuo za četnike... o grupi koja je naišla na grupu četnika. Tačno?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Točno tako.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsjedavajući, ako mogu samo... želim samo da istaknem, ali kako bih bila korektna prema Odbrani, ja ne želim da svedok iz ovoga ne izvuče korist... da se ne prevede... ne prevede svedoku ono što ću reći.

SUDIJA ORIE: Da. Mi ne možemo da zamolimo prevodioce da nešto ne prevedu, jer će čitava javnost biti... šta možemo da pitamo. Gospodine Čeliću, da li imalo govorite engleski? Gospodine Čeliću?

SVEDOK ČELIĆ: Ne govorim. Neke riječi razumijem, dosta slabo. Ali ne govorim.

SUDIJA ORIE: Ne znam šta želite da kažete, gospođo Mahindaratne, tako da ne znam da li je to dovoljno, ukoliko je to dovoljno komplikovano za nekoga ko zna samo nekoliko reči da ne razume. Ili ja nemam ideju. Prepuštam vama da kažete da li je dovoljno da samo zamolimo svedoka da skinete svoje slušalice?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: To je dovoljno, gospodine predsjedavajući.

SUDIJA ORIE: Gospodine Čeliću, molim vas da skinete vaše slušalice na trenutak.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: samo želim da istaknem da ime koje je gospodin Cayley upravo spomenuo se takođe nalazi u izveštaju još jednog vođe druge grupe. To su dokazni predmeti Tužilaštva P771 i P768. Ja neću... izbeći ću da spomenem to ime, kako to...

SUDIJA ORIE: Da. To mi je jasno, ali i dalje ostaje otvoreno pitanje da li se tu radi o nekoliko osoba sa istim imenima ili je reč o osobi koja je u mogućnosti da bude u isto vreme na nekoliko mesta. Gospodine Čeliću, molim vas da ponovo stavite vaše slušalice. Gospodine Cayley?

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Gospodine Čeliću, samo da jednu stvar razjasnimo, mi... da li je Ante Jurendić koga pominje u izveštaju gospodin Žinić isti Ante Jurendić koga ste vi sreli sa dva civila ranije tog dana? Tačno?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Tačno.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Hvala. Da sada pređemo na noć 25. avgusta 1995. godine. Na koju ste se lokaciju vratili nakon što je završena operacija i nakon što su jedinice došle na završnu liniju?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: U Gračac.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: I tamo ste otišli sa svojim ljudima, sa vaše četiri sekcije ste se vratili u Gračac?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Tačno.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: A na putu za Gračac, niko nije međusobno razgovarao, kao što to vojnici rade, o operaciji koja se upravo završila u dolini Plavno?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Da li je netko između sebe razgovarao o tome, ja vam to ne bi... ne bi mogao reći. Mogu reći da smo, znači, unutar mog vozila, u svakom vozilu

je bilo pet djelatnika, ovaj, tada sam ja bio uvjerenja znači, da se apsolutno ništa nije dogodilo. Da li je neko u nekom drugom vozilu nešto razgovarao, ja to ne bi mogao reći, ali sve informacije koje sam ja tada imao i koje su išle prema meni – da se nije ništa dogodilo. Ja ne mogu sada tvrditi da li je neko u, u, u petom ili desetom vozilu o tom razgovarao, ali ja vam govorim, znači, u odnosu prema meni, apsolutno niko nije o tom razgovarao, odnosno, imali smo... ja sam osobno imao informaciju da tog dana se nije dogodilo ništa.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Ko je bio sa vama u vozilu kada ste se vraćali iz doline Plavno u Gračac?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Pa, ne bi se znao sad točno sjetit ko. Ne sjećam se.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: da li su to bile vođe grupa? Žinić?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Sve bi vam rekao krivo. Znači, imao sam vozača i još su bila dva, tri djelatnika, ili je možda bio jedan, možda sam bio sa vozačem sam – ne bi vam znao točno reći stvarno, dao bi vam krivi podatak.

ADVOKAT CAYLEY: Da pogledamo sada dokument Tužilaštva P563, molio bih.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Na kraju operacije 25. avgusta, na završnoj liniji, želeo bih da sada o tome malo razmislite, vi ste mi nešto ranije rekli da je to bila standardna praksa da vi na kraju operacije proverite municiju kako biste videli koliko je municije potrošeno od strane jedinice. Da li se sećate da ste mi to rekli nešto ranije danas?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Da, to ste me pitali, ali s obzirom da se znalo znači, da nije...

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Dopustite mi da vam postavim pitanje, jer imam za vas konkretno pitanje. Kada ste izvršili proveru municije, jedinice *Lučko*, kada ste došli na završnu liniju 25. avgusta 1995. godine, da li ste došli do zaključka da je municija potrošena od strane sve četiri grupe?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Prvo, odgovor je - nisam provjeravao znači, da li su... kol'ko imaju municije kod sebe, a to je proizašlo iz toga što nisam imao potrebu to provjeravati na osnovu izvješća vođa grupa. Da je bilo utrošeno bilo šta, djelatnici koji su to učinili bi podnijeli izvješće vođi grupe koji bi to meni prenio. Znači, ja osobno nisam postrojio jedinicu i išao gledat da li on ima sve kod sebe. Znači, tog dana se nije proveravalo, jer nije bilo potrebe, s obzirom na izvješće koje sam ja dobio.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: ali bilo je uobičajena praksa za vas prilikom svake operacije, zar ne, kao što ste rekli ranije, da proverite koliko je municije utrošeno?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Ne... krivo ste me razumjeli. Znači, nije bilo uobičajeno nakon završetka bilo koje operacije da se odma' ide gledat municija. Znači, kad se završi bilo koja operacija, završi... zavisi koja je zadaća u pitanju... vidi se da li su svi ljudi u redu, da li su zdravi, da li ima povrijeđenih i onda to ljudi sami prijave. ali, ali apsolutno nikada u nijednom izvršenju zadaće se ne ide na konkretno da... ne znam, da se... da su... da se ljudi postroje, da se gledaju spremnici koliko ima streljiva ili ne.

Pogotovo što... se na... nakon završetka tak'ih akcija, ljudi su umorni, iscrpljeni i... nema potrebe da se... da ih se još dodatno s time gnjavi. Znači, da je... da je bilo korištenje, onda bi djelatnik sam prijavio, odnosno vođa grupe bi prenio meni, a to bi se tako evidentiralo. Nije bilo uobičajeno da se svaki put nakon završene akcije ide u od... od specijalca do specijalca i da se kontrolira koliko oni imaju municije kod sebe. To nije bilo uobičajeno.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Kako ste vi bili sigurni tokom bilo koje operacije da je specijalac izvestio o utrošku municije?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Pa, mogu reć da je to... da apsolutno postoji hijerarhija unutar jedinice... od mene kao operativnog zapovjednika, znači, ja imam vođu grupe koji rukovodi sa 10 ljudi; unutar te... unutar tog vođe grupe ima vođa specijalističke grupe koji ima dva, tri čovjeka kod sebe, znači, to je... to je niz od četiri, pet rukovoditelja ovaj, preko kojih ta informacija ide. Znači, ja ne idem od djelatnika do djelatnika i to osobno provjeravam. Što se tiče samog streljiva, mogu vam pojasnit sljedeće: prilikom zaduženja naoružanja i streljiva, točno se evidentira znači, u osobnom kartonu djelatnika koliko ko ima oružja i koliko ima streljiva. On je to dužan pravdati sam. Konkretno, kad se radilo o *akciji Oluja*, to sam već bio napomenuo, prilikom samog napredovanja, obzirom da je *Oluja* trajala više dana, ako je bilo korišteno streljivo, ljudi su mogli znači uzimat dodatno streljivo i nije se to posebno evidentiralo, znači, da li će on uzet 50 ili 100 metaka.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Pogledajmo dokument Tužilaštva P563. Ovo je izvještaj koji vam je diktirao gospodin Sačić ujutro 26. avgusta. Da li je to tačno.

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: točno je vezano za izvješće, ali isto tako ne bi... rekli ste 26. ujutro. Ja ne bih precizirao da je to bilo tada. Ne mogu vam točan podatak o vremenu reći, ali to je to izvješće.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Ono što me sada zanima oko ovog izvještaja je sledeće: on je vama rekao u ovom izvještaju da je zarobljena osoba Stevan Karanović, star oko 30 godina, da je njega dovela specijalna policija, zar ne?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Točno.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: a vi ste znali na osnovu vaših saznanja, da niko, da nijedan ratni zarobljenik u stvari nije došao sa specijalnom policijom na završnu liniju?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Točno.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: U izvještaju se pominje i da je dva komada oružja zaplenjeno, a vi niste videli nijedan komad zaplenjenog oružja na završnoj liniji, zar ne?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Točno.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Na kraju ovog izvještaja se kaže da je selo Grubori stavljeno pod kontolu 20 pripadnika *Lučko* ATJ (antiterorističke jedinice) pod komandom Franje Drlje i Bože Krajine?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Točno.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Da li ovaj izveštaj sugerise da su ove dve grupe specijalne policije ostale u Gruborima dok su ostali došli na završnu liniju?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Dakle, ove dve grupe su tamo ostale do nešto pre 16.00 časova, i onda su se vratili zajedno sa ostalima na završnu liniju. Da?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Koliko su se one gdje zadržavale, to vam ne mogu tačno reći, ali vam mogu tačno reći, znači, da su na završnoj liniji, u roku nekak'ih pola sata, 15 minuta, više manje došli svi. Znači, nije... ne bi bilo tačno da su oni bili na poziciji Grubora do 16.00 pa došli kasnije, nego su oni već od prilike oko 16.00 sati, kol'ko... kol'ko se vidi po izvješću došli svi. Pola sata... neko je... neko je došao prije, neko je došao poslije. Naglasiću, znači, radi se o brdovitom terenu... oni su se spuštali s jedne... s jednog velikog brda, s jedne velike visine, gdje je bila velika strmina. Dola... dolazili su u različitim intervalima. Znači, ljudi su, ovaj... u tom trenutku bili: iscrpljeni, umorni, mokri, i gledali su što prije doći do svog vozila da se presvuku i da ih se uputi na... na odmor. Znači, nisu, nisu došli svi istovremeno, ali u okviru nekakvih pola sata su došli svi.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Kada vam je gospodin Sačić diktirao izveštaj, vi ste mu rekli da niste videli nijednog ratnog zarobljenika ili bilo koje zaplenjeno oružje?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Nakon odlaska znači, u... u sam stožer, gdje sam bio sa gospodinom Sačićem, on je imao moje izvješće da se ništa nije dogodilo, i pitao me je u vezi tog izvješća. Ja sam mu ponovio znači, cijeli događaj, da ga sad ponovo ne ponavljam, znači, cijeli... cijele...cijelo moje kretanje tijekom izvršenja te zadaće i rekao sam mu da sam...

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Gospodine Čeliću, prekinuću vas jer mi ponestaje vremena. pitanje koje imam za vas je sledeće: Kada vam je gospodin Sačić diktirao izveštaj bilo 25. ili 26. avgusta, da li ste mu rekli da niste videli nijednog ratnog zarobljenika ili bilo koje zaplenjeno oružje, budući da ste vi potpisali taj izveštaj?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Pa upravo vam to hoću reći. Znači, ja sam mu rekao da se ništa nije dogodilo, da nije bilo incidenta, da nije bilo zarobljenika, da nije bilo ničega. Znači, upravo sam mu to rekao, ali... to sam mu rekao da sam... tak'e podatke dobio od vođa grupa, ali temeljem onog što je on tražio od mene, ja sam to napravio.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: dakle, vi ste potpisali izveštaj čiji u osnovi niste mogli da potvrdite sadržaj?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Apsolutno.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Sada, vi ste sigurno pitali gospodina Sačića odakle mu te informacije, je li tako, jer on je bio vaš pretpostavljeni?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Nisam ga pitao, nego je on meni rekao da je... da je očito tamo došlo do sukoba, da... ima zarobljenih, da je... sve te podatke što je on meni dao meni tad, tog trenutka, apsolutno nisu značile ništa, niti mi sada znače. ali ja sam vjerovao njemu, i onako kako je rekao, ja sam tako napisao. Ali što se tiče samih podataka, meni ni tada ni sada nisu značili ništa. Znači, nisam... nisam ih mogao potvrditi.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Gospodine Čeliću, vi ste bili operativni zapovednik za vreme te operacije, zar ne?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Jesam.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Imali ste četiri grupe ljudi pod vašom komandom. Tačno?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Tačno.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: I nikada vam nije palo napamet dok ste razgovarali sa gospodinom Sačićem da ga pitate ko mu je rekao o tim događajima u Gruborima?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Ja sam mu rekao da pozove vođe grupa da pita njih.

Ko je njemu rekao što se dogodilo – ja to ne znam, ali on je moj... on je bio moj neposredni nadređeni, i on je za mene bio autoritet, i ja sam temeljem toga izvršio zapovjed koja je od mene zatražena.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Vi ste nam ranije rekli da je postojala stroga komandna struktura u antiterorističkoj jedinici *Lučko*. Da li ste vi pitali svoje vođe grupa ko je razgovarao sa gospodinom Sačićem o tome šta se dogodilo u Gruborima?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Nisam pitao da li je tko razgovarao sa Sačićem. Tad u tom trenutku, 26. sam ja bio sam. Znači, vođa grupa nije bilo, ali ja sam od gospodina Sačića tražio da on pozove vođe grupa.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Nakon što ste dobili tu informaciju, da li vam je postalo sasvim jasno da je došlo do kontakta u Gruborima?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Pa nakon njegove izjave, što ja nisam imao razloga ne vjerovati, to je bilo očito.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Juče ste izjavili pred ovim Sudom, kada ste govorili o operaciji u Ramljanima od 26. avgusta, a to se nalazi na stranicama 8017 i 8018, redovi od 23. do trećeg reda na sledećoj stranici: "Kad je vođa grupe... u razgovoru vidio da general inzistira, on je rekao da je on tuda prošao i da su imali borbu" A sada govorimo o 26. avgustu: "E sad, mislim da je spomenuo sve i znam da... znam da je taj dan, ovaj... zapravo morali smo točno utvrditi činjenice, jer je bilo vidljivo da je bilo... ovaj, kontakta." Moje pitanje za vas je da ukoliko vam je gospodin Sačić jasno dao do znanja da je došlo do kontakta u Gruborima, zašto onda vi niste utvrdili činjenice o onome šta se tamo dogodilo, kao što ste rekli u slučaju operacije 26. avgusta?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Po sjećanju i po... vremenskim intervalima mogu reći sledeće: toga trenutka, znači, kad sam ja bio sa gospodinom Sačićem, ja vjerujem da je jedinica već bila na putu prema Zagrebu. Znači, ja tad nisam imao ni mogućnost razgovarat s njima. Sve... sav detaljan razgovor vezano za taj događaj smo obavili znači kad smo pozvani od strane zapovjednika, i to je bilo dva, tri... dva, tri dana neposredno nakon toga, znači svi zajedno. Po mom povratku u Zagreb, znači kad sam se ja vratio u Zagreb, ljudi po dolasku dobiju dan, dva, tri slobodno, nema ih u prostoru jedinice. Ja sam uvjeren, ponovo govorim, možda ću krivo reći... dan kad je to bilo, ali po mom dolasku u

Zagreb, ja sam... ja vjerujem da sam ja već drugi dan morao doći ponovo natrag, i tad sam prvi put otišao u Grubore i vidio što se dogodilo.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: (engleski prevod i dalje traje)... stop...

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: I tu sam naveo kad ste me pitali...

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Da stanemo tu i da se vratimo na pitanje. Zar niste smatrali da vi kao pomoćnik komandira antiterorističke jedinice *Lučko* nakon što vam je gospodin Sačić saopštio te činjenice, da imate obavezu da ustanovite šta se dogodilo u Gruborima?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Po pisanom izvješću prema stožeru, ja sam sve to rekao svom zapovjedniku. Moja je obaveza bila znači izvjestiti sve što se događa na terenu stožer, neposredno gospodina Janića, ne gospodina Sačića nego gospodina Janića, a isto tako po dolasku u jedinicu, dužan sam bio dostaviti znači sve što se to točno dogodilo. ali napominjem – znači, ako mogu precizirati datum, ne mogu tvrditi 100 posto – radi se o 26. dok sam ja još uvijek dolje. Znači, dolaskom u jedinicu, moj zapovjednik je bio informiran o svemu, znači, o svim mojim događanjima dolje, i ja zajedno sa svojim zapovjednikom ponovo idem na teren. Znači, ja... moja je dužnost bila i obaveza da o svemu tome izvjestim svog zapovjednika, što sam ja i učinio. ali ja ne mogu reći da nešto znam, što ne znam. Ako meni vođa grupe prenese konkretno da se nije ništa dogodilo, ja tako prenosim dalje. Znači, ja ne mogu reći nešto što... što mi nije rečeno. Mogu samo reći konkretne činjenice koje su se dogodile.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Između 26. i 1.... 26. avgusta i 1. septembra, vi mora da ste razgovarali sa pripadnicima antiterorističke jedinice *Lučko*, je li tako?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Točno znam da sam razgovarao sa gospodinom Balunovićem. Ljudi su tad bili na... na slobodnim danima, jer smo se mi vratili 27., a ponovni sastanak smo imali 1. U tih par dana su ljudi bili slobodni, i ja osobno mislim da sam i ja bio na slobodnim danima, da nisam radio u jedinici, ne mogu tvrditi 100 posto. ali znam da sam sa gospodinom Balunovićem sigurno o tom razgovarao. O drugima... sa drugima ne.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Imajući u vidu ono što vam je izdiktirao gospodin Sačić... diktirao vam je dosta dramatičan i zabrinjavajući izveštaj, zar niste kao mlađi zapovjednik imali osećaj da bi trebalo da pozovete te ljude sa dopusta kako biste utvrdili činjenice šta se dogodilo u Gruborima?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Ponoviću vam ponovo. Znači, onog trenutka kad sam imao sastanak sa Sačićem, to je bio 26. popodne, kol'ko ja mogu tvrditi, ali mislim da vi možete točno znati da li je to to. Ja taj dan posle toga dolazim u Zagreb, i drugo jutro se vraćam ponovo dolje, i drugo jutro odlazim u Grubore i onda vidim što se dogodilo. Znači, ja nisam imao vremena bilo koga zvati od ljudi ili bilo s kim razgovarati, ljudi su bili slobodni. Znači, ja sam došao u Zagreb, prenoćio, i odmah sam se ujutro vratio nazad. Zapravo sam u noćnim... u 7.00 sati sam već morao biti sutradan u Gračacu. Ja nisam imao vremena s nikim o tom razgovarati, jedino sa gospodinom Balunovićem koji je tad i išao sa mnom nazad, i tamo sam onda vidio da je... da je došlo do sukoba i... znači, na pravcu di smo mi prošli da je došlo do... vatrenog kontakta.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Vi ste se vratili u Zagreb 27. avgusta, zar ne, iz Knina?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Ja vjerujem da da. Nemojte me precizno držat za datume, ali vjerujem da je to tako, da je to bio isti dan i da se radi o 27.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Između 27. avgusta i časa kada ste primili naređenje 1. septembra – da napišete izveštaj, zar niste osećali obavezu kao mlađi zapovednik da razgovarate sa četvoricom vaših komandira grupa o tome šta se dogodilo u Gruborima 25. avgusta 1995. godine, imajući na umu ono što vam je gospodin Sačić rekao 25. i 26. avgusta 1995. godine?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Nemojte me tačno držat za datum, jer tu bi vam dao krivi podatak, ali... mi smo razgovarali o tome na tom sastanku nakon dva, tri dana, i mislim da u to vrijeme, znači, kad sam se vratio, da sam ja bio slobodan i ljudi su bili slobodni. Ovaj... i znači, nakon dva ili tri dana smo sjeli i razgovarali smo upravo o tome.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Gospodine Čeliću, ja vas konkretno pitam šta ste vi kao mlađi zapovednik učinili? Zar niste pomislili, imajući na umu ono što vam je rekao gospodin Sačić, da je važnije konstatovati činjenice o tome šta se dogodilo u Gruborima nego da vaši ljudi uživaju u trodnevnom dopustu u Zagrebu?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Ne. Meni gospodin Sačić nije dao nikakve konkretne upute. Ja sam bio dužan podnijeti to izvješće, a ja od njega nisam dobio apsolutno nikakve konkretne upute da razgovaram sa ovim ili sa onim. Znači, prilikom poziva mog neposrednog zapovjednika, koji se također uvjerio... da... što se dogodilo, jer je on bio prisutan dolje, i rekao je da će se taj sastanak održat. Na tom održanom sastanku smo razgovarali o tome. I tada... tada su vođe grupe također, kad ste me pitali konkretno za gospodina Balunovića i njegovo izvješće, je isto bio uvjerenja da se nije ništa dogodilo.

SUDIJA ORIE: Gospodine Čermak, cenim vaše napore, ali gledam na sat.

ADVOKAT CAYLEY: Ne mislim da ću završiti, časni Sude, ali ću svakako krenuti dalje.

SUDIJA ORIE: Da. Do kada ćete završiti?

ADVOKAT CAYLEY: Mislim verovatno još nekih 45 minuta, najviše.

SUDIJA ORIE: Gledam u vas, gospođo Mahindaratne?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsedavajući, za sada nemam dodatnih pitanja.

SUDIJA ORIE: Nema dodatnih pitanja.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Časni Sude, ni mi nemamo pitanja.

SUDIJA ORIE: Nemate pitanja. Imajući ovo u vidu, tražim od vas da vidite da li biste mogli da završite za ne više od 30 minuta? Imamo vremena do 14.15 časova. Možemo produženo raditi danas. Izvolite nastavite.

ADVOKAT CAYLEY: Hvala vam, sudijo Orije.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Kada vam je gospodin Sačić diktirao izveštaj o tome šta se dogodilo u Gruborima, kada vam je rekao da je ubijeno dve starije žene i dva starija muškarca, da li vam je pala napamet reč "ubistvo"?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: A zbog čega?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Objasnjavam zato što... apsolutno što je on meni sve rekao i ja sam njemu u tom trenutku vjerovao. Znači, ja nisam imao razloga njemu ne vjerovati, jer je on bio načelnik sektora tada, u to vrijeme, i za mene je on bio neposredni rukovoditelj i autoritet, i što je on rekao, ja sam to tako napravio. Nisam imao razloga za nevjerovati...

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Gospodine Čeliću,, ponestaje mi vremena, i zato je potrebno da direktno odgovarate na pitanja.

SUDIJA ORIE: Možda... Gospodine Čeliću, u posljednjem odgovoru ste rekli da niste imali razloga da mu ne verujete

SVEDOK ČELIĆ: Tačno.

SUDIJA ORIE: Rekli ste nam sa dosta detalja da nije bilo... vi niste čuli ništa što bi ličilo na borbenu operaciju. Rekli ste nam da na kraju dana nije bilo ratnih zarobljenika. Zar ta dva razloga ne bi bili dovoljni razlozi da u najmanju ruku ozbiljno posumnjate da vam je nadređeni o kome ste govorili rekao tačno ono što se dogodilo?

SVEDOK ČELIĆ: Pa što se tiče njegovog iskaza prema meni, najbolje da to pitate njega, ali, ovaj... ja znam da nije bilo zarobljenika...

SUDIJA ORIE: Ne, ne... Da, izvolite.

SVEDOK ČELIĆ: Nije mi pobudilo sumnju, jer sam mu ja vjerovao da je to tako što je on rekao. Kad smo u izvješću pisali za zarobljenike, on je znao po mom izvješću, ja sam rekao da kol'ko ja znam, da nema zarobljenika i da mi nijedan vođa grupe nije prijavio da je bilo zarobljenika.

SUDIJA ORIE: To su sve razlozi da da posumnjate u njegovu verziju, zar ne? Da li ste mu verovali ili ne to je drugo pitanje, ali objektivno, da vam je rekao... Da pojednostavim stvari. Da vam je on rekao da ste vi čitavu operaciju sprovedi tokom noći, da li biste mu poverovali? Vi ste

sami videli da se to dogodilo tokom dana, zar ne? Da li biste mu poverovali zato što vam je on pretpostavljen?

SVEDOK ĆELIĆ: Nisam imao razloga mu ne vjerovat, al' što se tiče same akcije, ako znam di su moji ljudi, normalno da mi činjenice na to ukazuju. Al' evo, u ovom trenutku, ja ću vam dat odgovor... Bez obzira što sam imao podatak da nije bilo zarobljenika, ja sam stvarno tad njemu vjerovao da je... da je to tako, da je... da je očito došlo... došlo do nekog sukoba, jer je on to rekao, što se na kraju odlaskom na mjesto i... i vidilo da je došlo do sukoba. Međutim... da li sad vjerovat vođama grupa koji su meni rekli da se nije ništa dogodilo? On je rekao da se nešto dogodilo, da je došlo do sukoba i da tako napišem., što se na kraju i utvrdilo da se zbilja nešto dogodilo. Ja stvarno nisam u tom trenutku imao razloga njemu ne vjerovat.

SUDIJA ORIE: Ali, vaša su zapažanja su potkrepljivala ono što su vam rekly vođe grupa, jer vi niste čuli zvuk pucnjeva, koje bi odgovarao nekim borbenim akcijama, i na kraju dana nije bilo ratnih zarobljenika. Ono što vam je rekao vaš pretpostavljeni nije se podudaralo sa vašim zapažanjima? da li biste se složili s tim?

SVEDOK ĆELIĆ: Slažem se, potpuno se slažem s tim, ali... ja bi vam pokušao dočarat sam... sam događaj na terenu. Na dolaznoj liniji koja je bila široka, odnosno dugačka, znači, na nekom intervalu od kilometar, ja stvarno ne mogu znat da li je... da li je negdje nešto bilo. Znači, uvijek sam... uvijek sam ostavljao prostora da je postojala mogućnost

SUDIJA ORIE: Da. Vi ste... Gospodine Cayley, izvolite nastavite, a da li su postojali razlozi, objektivni razlozi, nije na kraju na svedoku da odluči. On može da nam kaže da li je u nešto verovao ili nije, ali da li su to bili objektivni razlozi na osnovu onoga što nam je rekao za sumnju ili ne je na kraju na Pretresnom veću da odluči. Izvolite nastavite.

ADVOKAT CAYLEY: Časni Sude, na ovoj osnovi ću pokušati da završim u sledećih 10 ili 15 minuta. Hvala vam.

SUDIJA ORIE: Izvolite nastavite.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: da predemo sada na 27. avgust 1995. godine. U koliko časova ste stigli u posetu Kninu tog dana?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: I taj podatak vam ne mogu točno reći. Možda oko podneva: jedan, dva, tri sata. ali okvir... točno ne mogu reći, otprilike oko podneva.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: A iz Zagreba ste putovali u pratnji gospodina Balunovića?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Točno.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: A gospodin Turkalj je putovao odvojeno ili sa vama?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Sa drugim autom odvojeno.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Sada bih želeo da govorimo o onom što ste vi videli u Gruborima.

ADVOKAT CAYLEY: Molim da se prikaže dokazni predmet Tužilaštva P761. Gospodine sekretare, broj stranice je 13765, a to je stranica broj 21.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: ERN oznaka je V000-4126.

ADVOKAT CAYLEY: Hvala.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Dok se to ne pojavi na ekranu, gospodine Ćeliću, ja sam u pravu kad kažem da ste se vi s gospodinom Turkaljem kretali po Gruborima. Da li je to tačno?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Tačno.

prevodioci: Prevodioci ne čuju svedoka.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Možete li da ponovite vaš odgovor na ovo pitanje?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Tačno.

prevodioci: Čuje se mnogo buke u pozadini.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Ponovo ću vam postaviti pitanje, izvinite zbog toga: Ja sam u pravu kad kažem da ste se vi s gospodinom Turkaljem kretali po Gruborima 27. avgusta 1995. godine, nešto nakon podneva?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: E sad, vremenski period kad smo mi bili u Gruborima, ne mogu reć da li je to bilo nakon podneva. Mogu pretpostavit, ako smo u 7.00 bili u Gračacu, išli smo odma prema Gruborima. Znači taj kompletan obilazak Grubora je bio prije podneva.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Ako mogu, postoji greška u zapisniku. Trebalo bi da piše 26. (avgust).

ADVOKAT CAYLEY: 27.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: 27.

ADVOKAT CAYLEY: 27.

SUDIJA ORIE: Da.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Još jednom da ponovimo, 27. avgusta ste se kretali po Gruborima u neko vreme tokom dana sa gospodinom Turkaljem, je li tako? To je osoba za koju se sećate da ste šetali zajedno po Gruborima, je li tako?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Apsolutno da, s tim da, ako vam mogu ja pojasnit, znači, nas dvojica nismo bili sami, to je bila grupa ljudi koja je bila tamo, ali ja sam cijelo vrijeme, obzirom da je on bio moj rukovoditelj, cijelo vrijeme sam bio uz njega i bio sam s njim. Znači, moj obilazak Grubora je bio cijelo vrijeme sa njim.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Ako sada možete da pogledate vašu izjavu.

ADVOKAT CAYLEY: Ovo je... ako možemo da odemo na...ovo je stranica 13765, ako možemo da odemo na kraj te stranice... Mislim da je to pogrešna stranica. Da li je to stranica broj 21 ERN V00-2126.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: U stvari je to 4126, zbog zapisnika. Greška je na vrhu...

ADVOKAT CAYLEY: Oh, 4126. Greška je na stranici. Potrebna mi je stranica 21, molim vas.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: krenućemo dalje da ne trošimo vreme. Vi se sećate da je gospodin Čermak bio u Gruborima tog dana sa televizijskom ekipom, je li tako?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Točno.

ADVOKAT CAYLEY: Ukoliko ne možemo da pronađemo tu stranicu, možemo da idemo dalje.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Broj stranice u engleskoj verziji se nalazi na vrhu, tako da možete samo da pomerite kursor...

ADVOKAT CAYLEY To je strana... da.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Imate pogrešan...

ADVOKAT CAYLEY: Da, piše 4124.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: 4124. Trebalo bi da bude 4126.

ADVOKAT CAYLEY: Možemo da idemo dalje, ukoliko je ovo pogrešna stranica. Molim vas da se prikaže 65 ter dokument broj 3169, za koji mislim da je sada postao dokazni predmet Tužilaštva P772.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Gospodine Čeliću, želim sada da govorimo o onom što se događalo nakon vašeg odlaska iz Grubora. Želim da govorimo o ručku u Kninu i o sastanku koji se održao pred ručak, kada je govorio gospodin Sačić.

ADVOKAT CAYLEY: Molim vas da prikažete poslednju stranicu tog dokumenta.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: A ovo je izjava ili službena beleška vašeg intervjuja iz 2001. godine gde ste govorili o vašem obilasku Grubora. Ne dovodim u pitanje činjenicu koju ste izneli da ste ručali u Kninu, svi mi se sećamo dobrog obroka. Ali u ovoj službenoj belešci nigde ne postoji unos da je posle vašeg obilaska Grubora održan sastanak u Kninu 27. avgusta, zar ne?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Točno. I ovdje u izvješću je, odnosno, u ovoj službenoj zabilješci je vidljivo, zapravo ja tad nisam bio siguran da li smo prvo otišli u Knin ili u posjet selu Grubori. Znači evo, po ovom izvješću možete vidjeti, ali ja sam i kod ispitivanja par puta naglasio da ne mogu se točno precizirati oko vremena. Ali pret... sad pretpostavljam, s obzirom na sve ove činjenice da je to bilo oko ručka, prvo posjeta selu Grubori, i onda nakon toga u Knin, što ovdje piše drugačije, ali tad u tom trenutku sam ja tako mislio da je bilo.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Dakle, vi 2001. godine niste mogli da se setite ni ručka ni sastanka u Kninu 27. avgusta 1995. godine?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsjedavajući, ulažem prigovor, jer postoji referenca gde se kaže da se ide u Knin i da će videti generala Čermaka. O tome se mnogo ne govori u ovom dokumentu, ali to je...

SUDIJA ORIE: Gospodine Cayley, vi naravno možete da navodite svedoka. Međutim, postoje i granice na šta ga možete navoditi, ukoliko postoji jasan navod. Sada, ovde nije reč ni o ručku ni o sastanku, već o osobi. Možete li to da imate na umu?

ADVOKAT CAYLEY: Da, časni Sude. Hvala vam.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: U vašem razgovoru iz novembra 2002. godine, možete mi verovati, uopšte se ne pominje sastanak u Kninu. Ponovo, ja ne dovodim u pitanje činjenicu da ste vi možda ručali u Kninu. Da li znate, da li se sećate da je u štabu (*jedinice* - prevod) garnizona postojala javna kuhinja gde su vojnici i druga lica nakon pada Knina zajedno dobijali obroke. Da li se sećate te lokacije Kninu?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Evo ovako, samo ću vam razdvojiti par stvari: nismo imali stožer jedinice, imali smo stožer akcije gdje su bili svi specijalci. Mi kao jedinica to nismo imali. ako je teren bio dan ili dva, uglavnom smo imali *lunch* pakete. Znači, nismo imali prostor gdje ručamo, nego smo taj ručak nosili sa sobom. Mi...

SUDIJA ORIE: Ne, ne, to je... postavljeno vam je pitanje da li vam je poznato da je postojala javna kuhinja gde su vojnici i druga lica nakon pada Knina zajedno dobijali obroke. Da li to znate ili ne znate, o toj javnoj kuhinji?

SVEDOK ČELIĆ: Ne znam. Ali, ako mi dozvolite za ovo prije... pitanje prije što ste mi postavili...

SUDIJA ORIE: Pričekajmo prvo da vidimo koje će biti sledeće pitanje gospodina Cayleya.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: dakle, vi se ne sećate gde ste tačno ručali u Kninu, već se samo sećate da ste ručali negde u Kninu?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Ne, krivo ste me razumjeli. Ja se ne sjećam da je u Kninu postojala nekakva menza za vojnike, ali... sjećam se zgrade gdje smo mi ručali, da li je to bila menza za vojnike ili ne, ja... ja to ne znam.

ADVOKAT CAYLEY: U redu. Molim da se prikaže dokazni predmet Tužilaštva P762. Ako možemo da vidimo stranicu 118 od ukupno 212 stranica, a to je ERN broj 5276. To je ponovo pogrešna strana. Strana... rečeno mi je da je stranica broj 429.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Imate pogrešan broj. Ne postoji stranica sa brojem 429 u ovom dokumentu.

ADVOKAT CAYLEY: Izvinjavam se. Meni je rečeno... oh, rečeno mi je da sam u pravu. Svi mi kažu da sam u pravu.

SUDIJA ORIE: Broj 429 koristite ukoliko upotrebljavate *Adobe* reprodukciju, i tad se pojavljuje taj broj, ali ja ne znam da li taj broj postoji u bilo kom drugom formatu, ali...

ADVOKAT CAYLEY: U svakom slučaju, ako to može da se prikaže, a ja želim da pogledate deo, gore na... da, i to je...

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Brzo ću proći kroz ovo gospodine Čeliću, jer nemam mnogo vremena. Ako vidite deo gde kažete: "Ne, sećam se da kada smo stigli u Knin da smo otišli do zgrade u kojoj je bio general Čermak i sećam se da smo tamo svi zajedno ručali." opet, ja ne dovodim u pitanje da ste vi ručali u Kninu, ali videćete da se nigde ne pominje bilo kakav sastanak na kojem je govorio gospodin Sačić, kao što ste vi juče svedočili?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: koliko se ja sećam, mi smo imali... razgovor. Da li ćete vi to nazvat sastanak ili ne ali smo razgovarali neposredno o svemu onom što se dogodilo u Gruborima. Znači... od mene se tražilo da kažem di smo bili, šta je jedinica radila, i ja sam to rekao. Međutim, Sačić je imao druge podatke, i razgovarali smo o tome.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: U stvari, vi sada kažete da to uopšte nije bio sastanak, na osnovu vašeg sećanja?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Ne. Ja sam rekao ne znam kako ćete vi to nazvati, ali mi smo tamo bili, sjeli smo i razgovarali smo o tome. Ja pretpostavljam da je to bio sastanak.

ADVOKAT CAYLEY: Da pogledamo stranicu broj 13311... izvinite, 13310... 113, hvala. Stranica je 424, ukoliko to pomaže.

SUDIJA ORIE: Upravo smo promenili sekretara. Mislim da je on u stanju potpune konfuzije, jer nije bio prisutan.

ADVOKAT CAYLEY: Ovo je poslednji dokument, časni Sude. Imate moju reč. To je...

SUDIJA ORIE: Da.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Sada, ovo je isti razgovor, i ovo je još jedino gde se pominje ovaj događaj o kojem govorimo, i vidite u 14. redu: "Posle toga smo otišli u Knin, otišli

smo na ručak u zgradi gde je boravio general Čermak.” I ponovo tu vidite da se nigde ne pominje sastanak. Da li vidite to? Nema pomena da se održao sastanak pre ručka. Da li vidite to? Posle toga ću vam postaviti pitanje. Da li vidite to?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Točno.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Gospodine Ćeliću, ja tvrdim sledeće: vi ni u jednoj od izjava koje ste dali bilo predstavnicima Tužilaštva ili u vašim izjavama, službenim beleškama vaših izjava hrvatskom MUP-u iz 2001. godine niste pomenuli da se održao sastanak pre vašeg ručka u Kninu. I ja vam tvrdim da ste vi pogrešili oko toga i da takvog sastanka nije bilo.

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Ja nisam mogao točno to reći, a reći ću vam iz razloga zašto. Da mi... u ispitivanju, znači, istražitelji nisu dali okvire vremena kad smo gdje bili, ja ne bi mogao tvrditi koje je to vrijeme bilo. Konkretno, ja cijelo vrijeme i u ovoj službenoj...

SUDIJA ORIE: Zaustaviću vas. Kada ste nam rekli za ovaj sastanak, gospodin Cayley je sugerisao da ste, obzirom da nikad niste govorili o tom sastanku, bez obzira na tačno vreme, vi možda pogrešili kad ste nam rekli za taj sastanak. Da li vi to prihvatate ili to ne prihvatate - da ste pogrešili kad ste nam rekli za sastanak?

SVEDOK ĆELIĆ: Ne. Ja sam htio razjasnit sljedeće. U... s obzirom da se vraćamo na moje iskaze iz 2005. i, znači na službenu... na ovu službenu zabilješku, evidentno je po zabilješci, što i stoji, da sam ja izjavio da sam prvo išao u Knin, a nakon toga u Grubore. Znači, ja se... ja se dobro sjećam da sam išao u Knin i tamo smo bili, to nije uopće sporno. Znači... u nijednom trenutku ne postoji praznina da li sam išao ili ne. Samo mi postoji praznina da li je to bilo u jutarnjim satima ili za vrijeme ručka. mi smo išli u Knin, a očito po cijelom... po cijelim događanjima, to je bilo nakon Grubora, znači za vrijeme ručka... i tamo smo bili i tamo smo razgovarali o tome.... i,i,i ja... i to je bio sastanak, ja pretpostavljam da je to bio sastanak. Tamo smo ručali i razgovarali smo o tome.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Gospodine Ćeliću, na kraju, ja vam ovo kažem jer se ne slažemo s onim što vi kažete, da sastanka nije bilo i da svakako nije bilo sastanka vas sa gospodinom Sačićem i gospodinom Čermakom?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Pa ja... ja što... ja mogu reć samo što ja znam... da smo u Knin došli i da smo došli u tu zgradu di smo imali ručak, i razgovarali smo o tome. Od mene se, konkretno, gospodin Sačić je od mene tražio da... da mu kažem što znam o tome. I ja sam mu rekao da... da u vezi toga nisam znao ništa. Znači, mi smo u Kninu od... ja i gospodin Sačić razgovarali o tome.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Vi u stvari niste odgovorili na moje pitanje i ja vam kažem...

SUDIJA ORIE: Gospodine Cayley, mislim da se vaše pitanje više manje ponavlja...

ADVOKAT CAYLEY: Da.

SUDIJA ORIE: ...i mislim da je odgovor svedoka... ukoliko želite to još jednom da postavite?

ADVOKAT CAYLEY: Ne. Rečeno mi je da postoji greška u transkriptu. On je rekao...

SUDIJA ORIE: Oko redosleda?

ADVOKAT CAYLEY: Ne, ja nisam... on je rekao " Ja pretpostavljam da je to bio sastanak", a ne "Ja bih to nazvao sastankom."

SUDIJA ORIE: Pa, kako vi pretpostavljate da je nešto sastanak? Vi... gospodine Čeliću, vi ste na to gledali kao na sastanak, onda kada ste vi bili u toj prostoriji, kao što ste rekli, kada je uglavnom govorio gospodin Sačić. Za vas je to bio sastanak?

SVEDOK ČELIĆ: Pa, ako smo sjedili i razgovarali o tome, da li ćemo to nazvati briefing ili debriefing ili sastanak, ne znam kako ćete to nazvat, ali ja mogu reć da smo o tome razgovarali.

SUDIJA ORIE: Gospodine Cayley?

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Sada, vi kažete da ste razgovarali sa gospodinom Sačićem, ali vi niste razgovarali sa gospodinom Čermakom, zar ne?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Ja osobno nisam razgovarao sa gospodinom Čermakom.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: I u stvari, gospodin Čermak nije bio prisutan na tom sastanku sa vama i gospodinom Sačićem, zar ne?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Kad smo došli tamo, bili smo svi zajedno. U jednom trenutku se sjećam, dobro se sjećam da sam vidio gospodina Čermaka. Sad... ne bi vam dao... htio dat krivi podatak. Da li je on u toj sobi bio, da li je izašao, da li smo mi bili sami unutra, to bi vam dao krivi podatak. Ali u... sjećam se da smo ručali zajedno, da smo bili u toj zgradi, mislim da je to bilo zapovjedništvo baš od Hrvatske vojske.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Dakle, kada ste videli gospodina Čermaka, dok ovde danas sedite, vi niste sigurni da li je on bio na sastanku sa vama i gospodinom Sačićem, zar ne?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Ulažem prigovor na ovo pitanje.

SUDIJA ORIE: Na ovo pitanje je već odgovoreno prilično detaljno. Svedok je već o ovoj stvari odgovarao detaljno na pitanja, i nije prikladno da mu se na ovaj način postavlja, gospodine Cayley.

ADVOKAT CAYLEY: Nemam više pitanja, časni Sude. Hvala.

SUDIJA ORIE: Hvala vama, gospodine Cayley. Gospođo Mahindaratne?

prevodioci: Molimo vas da uključite mikrofon.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Ja nemam dodatna pitanja, ali samo kako bi razjasnili zbog transkripta, na stranici 107, od drugog do jedanaestog reda, svjedok je dao kontradiktoran odgovor u dva paragrafa. Samo želim...

SUDIJA ORIE: To je pitanje o kojem sam očekivao da će biti problema sa prevodom, ali ne kažem da postoji. Gospodine Čeliću, rekli ste da ste otišli u Knin nakon što ste bili u Gruborima. To je vaše svjedočenje?

SVEDOK ČELIĆ: Točno.

SUDIJA ORIE: Da. Jer u jednom od vaših prethodnih odgovora, za razliku od rekao bih većine njih, ako ne i svih ostalih odgovora, vi ste rekli obrnuto – da ste prvo išli u Knin pa onda u Grubore. a u tom istom paragrafu ste kasnije rekli: "Prvo smo otišli u Grubore, a onda u Knin." Da li je ovo posljednje prava verzija ili nije?

SVEDOK ČELIĆ: Upravo tako. Nisam mogao točno reći dok mi istražitelji nisu dali neke druge podatke. Ali to je bila moja greška u, u, u prvoj službenoj zabilješci, ja sam bio uvjeren da je bilo obratno, ali očito da smo prvo bili u Gruborima, a nakon toga u Kninu, i držim da je to tako.

SUDIJA ORIE: Šta... koja vam je informacija promjenila mišljenje?

SVEDOK ČELIĆ: U razgovorima sa istražiteljima kad su me pitali u koje vrijeme sam došao u Gračac, gdje sam bio i tako dalje... i u iskazima drugih svjedoka je bilo očito da nismo prvo išli u Knin, nego u Grubore. Znači, drugi su ovaj, bili sigurni u to da je to tako i... a ja nisam bio siguran. A sad sam 99 posto siguran da je... da su prvo bili znači obilazak Grubora, nakon toga Knin.

SUDIJA ORIE: Ko su bili ti drugi svjedoci, gospodine Čeliću, i kako ste vi saznali šta su izjavili ti drugi svjedoci?

SVEDOK ČELIĆ: Pa mislim da se radi o iskazu gospodina Balunovića i gospodina turkalja, i mi smo svi zajedno trebali bit dolje. Po njihovim riječima smo prvo išli u Grubore, zatim na Knin u ručak. A obzirom da se radi o ručku, očito je da smo prvo... ovaj... otišli u Grubore. Po tom zaključujem da smo prvo bili u Gruborima.

SUDIJA ORIE: A kada kažete izjave gospodina Balunovića i... u transkriptu piše Turkalj... oh, ne znam da li ja... te su izjave bile...

SVEDOK ČELIĆ: Da.

SUDIJA ORIE:... date kome? Da li su one date hrvatskim vlastima ili kancelariji Tužilaštva?

SVEDOK ČELIĆ: Kad su me istražitelji pitali, znači, kronologiju događaja sa mnom, nisam mogao točno odredit vrijeme. Prilikom njihovog ispitivanja su mi čitali citate određenih izjava, i onda sam se ja... lakše sam se snaš'o što se tiče vremena – htjeli su mi pomoć oko vremena. Znači, od njih sam dobio podatak.

(Pretno veće se savetuje)

SUDIJA ORIE: Hvala vam na ovim odgovorima.

ADVOKAT CAYLEY: Gospodine predsjedavajući, izvinjavam se što vas prekidam. mogu li da pitam... na osnovu vaših pitanja, mogu li da postavim dva ili tri pitanja svedoku?

SUDIJA ORIE: Da. I ja imam još jedno ili dva pitanja. Gospođo Mahindaratne, i dalje nemate pitanja? Gospodine Mikuličiću, i dalje nemate pitanja?

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Imaću još nekoliko pitanja u dva minuta, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Dva minuta. U tom slučaju predlažem uobičajenu proceduru: prvo da pitanja postave sudije, a onda ćemo dati vama poslednju priliku.

(Pretno veće se savetuje)

SUDIJA ORIE: Gospodine Čeliću, imam dva pitanja za vas.

PRETRNO VEĆE: ISPITIVANJE

SUDIJA ORIE: Prvo se odnosi na prilike kada ste napisali vaš... kad ste napisali vaš treći izveštaj, i rekli ste da je to najverovatnije bilo 1. septembra u Zagrebu, koji se nigde ne spominje u vašim izjavama hrvatskim vlastima, zar ne?

SVEDOK ČELIĆ: Ja ih nisam davao.

SUDIJA ORIE: Tokom pauze ste pregledali izveštaj i rekli ste da vaša izjava hrvatskim vlastima se odražava u njemu, i uneli ste jednu izmenu. Ali u tim izveštajima se ništa ne govori o tom okupljanju 1. septembra i pravljenju novog izveštaja, kada je dodato nekoliko redova, a koji je otkucala sekretarica, zar ne?

SVEDOK ČELIĆ: Točno.

SUDIJA ORIE: Onda...

(Pretno veće se savetuje)

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

SUDIJA ORIE: Možda sam nešto propustio. U tom slučaju ću vam se izviniti, ukoliko sam vam postavio pitanje na koje ste već dali odgovor. Veoma smo se fokusirali na 25. avgust, na operacije 25. i 26. avgusta. Sada, koliko je ukupno vaša jedinica obavila operacija čišćenja terena, da kažemo tokom avgusta i septembra meseca?

SVEDOK ĆELIĆ: U kolovozu i rujnu... znači, prva... početkom kolovoza je bila *akcija Oluja*, negdje sredinom kolovoza je bila... također *akcija... Obruč* – na području Petrove Gore, i... 25. i 26. je bila *akcija Oluja-Obruč* na području Gospića. Mislim da su to sve akcije u vremenu, u osmom mjesecu... U devetom, mislim čak da nismo imali, ali po *ratnom putu* bi mogli točno vidit. Mislim da nismo imali.

SUDIJA ORIE: Hvala . Da. Gospodine Mikuličiću, mislim da ste vi prvi na redu?

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Hvala časni Sude.

SUDIJA ORIE: Gospodin Mikuličić.

DODATNO UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT MIKULIČIĆ

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Gospodine Ćelić, svrha vašeg razgovora i dolaska u stožer u Gračacu 26. (avgusta), očito je bila potaknuta činjenicom da se povodom pretrage Grubora pojavljuju različite verzije događaja. Točno?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Točno.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Gospodin Sačić, kao načelnik stožera Specijalne policije, očito je dobio zadatak od generala Markača, koji je tamo bio prisutan, da utvrdi što se stvarno dogodilo. Jeste li vi to tako shvatili?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Ja... ja sam to tako shvatio, jer sam isključivo sa njim i... i... pričao o tome i od njega dobio te podatke.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: I taj zadatak...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsjedavajući, želim samo da istaknem... pominje se Gospić. trebalo bi da stoji Gračac, a ne Gospić. ”...vašeg razgovora i dolaska u stožer u Gospiću...”

SUDIJA ORIE: Treba da stoji Gračac, da. Hvala vam. Mislim da nema zabune vezano za sastanak. Izvolite nastavite.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Hvala časni Sude.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: I taj zadatak je gospodin Sačić dobio od generala Markača, jer je očito general markáč želio da se utvrdi istina, pa ma kakva god bila. Jeste li to tako shvatili?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Pa, ja ne mogu govorit između... odnosa gospodina Markača i gospodina Sačića, ali mogu reći između odnosa mene i njih, ja sam isključivo shvatio da je gospodin Sačić... vodi taj dio, da utvrdi što je i kako se dogodilo, jer sam isključivo samo s njim i komunicirao.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Hvala vam na odgovoru. Da li vam je poznato da je gospodin Sačić prije vas tog dana u Gračacu razgovarao s nekim drugim o incidentu u Gruborima?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Ja to ne bi znao.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: I točno je, gospodine Čelić, da je civilna policija obavještena o incidentu u Gruborima u to vrijeme, zar ne?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Pa, obzirom na ovaj sastanak, odnosno na posjet Gruboru, gdje su bili policajci – očito da su znali.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: I točno je, zar ne, gospodine Čelić, da je kriminalistička služba civilne policije vodila istragu da obavijesti javnog tužitelja ukoliko je počinjen zločin tko je osumnjičen, kako bi javni tužitelj mogao odlučit o podizanju optužnice pred nadležnim kaznenim sudom. Je li to točno?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Točno.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Hvala. Nemam drugih pitanja.

SUDIJA ORIE: Da. Pitam se u kojoj meri ova pitanja proizilaze iz bilo čega što se dogodilo pre vašeg unakrsnog ispitivanja. Gospodine Cayley?

ADVOKAT CAYLEY: Hvala, gospodine predsjedavajući.

SUDIJA ORIE: Rekli ste dva ili tri pitanja. Gledam u sat.

ADVOKAT CAYLEY: Časni Sude, biću veoma brz.

DODATNO UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT CAYLEY

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Gospodine Čeliću, rekli ste malopre odgovarajući časnom sudiji Oriju kad su vas iz kancelarije Tužilaštva pitali za hronologiju događaja, rekli ste da vi sami niste bili u mogućnosti da odredite vreme. Da li se sećate toga?

SVEDOK ČELIĆ – ODGOVOR: Tada nisam znao točno odrediti koje je vrijeme bilo, jednostavno, zbog protoka vremena, nisam mogao točno odrijetit vrijeme.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Dakle, oni su vam onda pročitali izjave drugih svedoka, kako bi vam pomogli da se orijentirate u vremenu. Da li je to tačno?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Tačno. Inače, tijekom cijelog obavljanja razgovora, ja sam se stvarno trudio, i sad se trudim reći istinu i samo istinu, ali... reću vam jedan konkretan primjer kojeg sam se sad upravo sjetio. Pitan sam... pitano je... pitanje je bilo kad sam se sreo sa gospodinom Sačićem, da li 25. ili 26. (avgusta)? Ja to nisam mogao točno odgovoriti. Međutim, kad mi je pročitano da je gospodin Sačić dao izjavu da on sigurno 25. nije bio na području Gračaca i Knina, da je bio u Zagrebu, da je tek došao 26., ja sam onda mogao samo potvrditi da je to vjerovatno bilo 26., jer stvarno, nakon tog vremena, nisam mogao znati, ja to nisam mogao znati.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Vi se sećate da su vam izjave gospodina Balunovića i gospodina Turkalja čitali istražitelji Tužilaštva. Da?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Pa, ne mogu vam sad točno precizirati da li su to čitali, ali u samom razgovoru... i sa njima, ali i sa... sa gospodinom Balunovićem... mogu utvrditi, znači, mogao sam dati točan podatak. Ali, kroz razgovor sa istražiteljima, ovaj, puno mi je pomoglo da budem što precizniji i što točniji.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Sada, obzirom na te izjave svedoka koje su vam pročitane...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsjedavajući, ako mogu ovo da naglasim... oba razgovora su kompletno snimljena i gospodin Cayley tačno zna šta je svedoku bilo čitano.

SUDIJA ORIE: Gospodine Cayley, upravo zbog toga sam oklevao da sva ta pitanja iznesem pred svedoka, ali sam ih izneo pred svedoka.

ADVOKAT CAYLEY: Mogu li da postavim još jedno pitanje, časni Sude?

SUDIJA ORIE: Da.

ADVOKAT CAYLEY – PITANJE: Kako se zvao istražitelj koji vam je čitao te izjave? Da li je to bio gospodin Casey?

SVEDOK ĆELIĆ – ODGOVOR: Tačno.

ADVOKAT CAYLEY: Hvala časni Sude.

SUDIJA ORIE: Ukoliko nema dodatnih pitanja...

(Pretno veće se savetuje)

SUDIJA ORIE: Ukoliko nema dodatnih pitanja, gospodine Ćeliću, ovim je završeno vaše svedočenje pred ovim Sudom. Želeo bih da vas se veoma zahvalim što ste odgovorili na sva ova pitanja, pitanja koja su vam postavile strane u postupku, pitanja koja vam je postavljalo Pretresno

veće, i želim vam siguran povratak kući. Gospođu poslužiteljko, molim vas da ispratite gospodina Čelića iz sudnice.

SVEDOK ČELIĆ: Hvala.

(svedok napušta sudnicu)

SUDIJA ORIE: Pre nego što završimo sa radom, želeo bih da se zahvalim svima koji su omogućili da se svedočenje svedoka danas završi, a to su: prevodioci, transkriberi, obezbeđenje, tehničkoj službi, predstavnicima Sekretarijata. Želim da vam se svima najlepše zahvalim. Prekidamo sa radom do ponedeljka, 8. septembra u 14.15 časova u sudnici broj 3.

Sednica je završena u 14.20 h

Nastavlja se u ponedeljak, 8. septembra 2008. godine u 14.15 h.

Fond za humanitarno pravo

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje